

DRUKWERK
Indien onbestelbaar
Lupinelaan 27
5691 WC Son

TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 29 • Nr. 7 • juli-aug. 2003

DE REDACTIE WENST U EEN PRETTIGE VAKANTIE

Ollandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO, tevens aangesloten bij NBWB - KNAU - NFV (IVV)

OLAT-NIEUWS

Voorzitter:

Marinus van Roosmalen
 Hoge Vonderstraat 7
 5492 CH St.-Oedenrode
 ☎ Fax 0413-475467
 e-mail: mvroosmalen@tridodsl.nl
 #

Vice-voorzitter:

Theo Tromp
 Daalenbroek 32
 6002 VN Weert
 ☎ 0495-450325
 e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
 Internet web-postmaster:

www.wandel-olat.org
 #

Secretaris: toegevoegd lid dag. bestuur

Kees van Vessem
 Diepmeerven 112
 5646 HC Eindhoven
 ☎ 040-2110413
 e-mail: keestruius.v.vessem@12move.nl
 #

Penningmeester:

Jos van den Bersselaar
 Hagenkampweg Zd. 146
 5615 DA Eindhoven
 ☎ 040-2524404
 e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
 #

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Bestuursleden:

Hein Lenders
 Herdersveld 159
 5665 JN Geldrop
 #

Toon van Wordragen
 J. v. Stolbergstraat 10
 6006 ZM Weert
 ☎ 0495-537775
 e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl
 #

Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstr. 12
 5469 EZ Keldonk
 ☎ 0413-212161
 #

Banknummer OLAT:

13.82.11.736

t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Gironummer OLAT:

17.75.156

t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

ERELEDEN van w.s.v. OLAT

Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester,
 Hein Lenders en Marinus van Roosmalen

-♦-

DRAGER VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp.

inhoud OLAT-Nieuws juli-augustus 2003

Voorwoord: Marinus van Roosmalen
en Van de Bestuurstafel: Hein Lenders 4
 Informatie 4Daagse 5
Ledenadministratie: mutaties en verjaardagen..... 6
Initiatiefgroep: Wandelen op Dinsdag, programma 7
 Wandeling rond Lierop, Piet Royakkers 8
Commissie LPS: Long Distance Walker 9
 Clubkampioenschap en programma..... 9
 Int. Wandelweekend, Ad van Asten..... 13
 Reactie, Theo Tromp..... 13
 RWV-75 jaar, jubileumtocht. Klaas Bakker..... 14
 Kennedymars Koninklijke Marine, Henk Vink..... 15
Clubreizen: programma 2003..... 16
 Van Durbuy naar Hotton, Ad van Asten .....
Commissie Airborne wandelpad Market Garden: Theo Tromp .....
 .....
 Verdrongen steden langs de Elbe, Margriet 20
 60° Ronde van Zuid-Limburg, Constant Dedel 22
 Drent-Friese Wold wandel 4Daagse, Coos Verburg en Henri Floor 24
 24° Voettocht van Vlokhoven naar Den Bosch, Piet Royakkers 26
 Voor u gelezen..... 27
 Hallo Wandelaars, Inge van Egmond..... 28
 - Grenspalen bij Valkenswaard (2). Piet Jansens..... 29
 - St. Cuthbert's Way (3), Christiaan Koehler..... 30
 Uitslagen int weekend Weert..... 34
Foto voorkaft: Vresselse Akkers, bij St.-Oedenrode. A.v.Asten
 Verder foto's van: Piet Jansens, Christiaan Koehler, Theo Tromp en Ad van
 Asten

LEDEN VAN VERDIENSTE:

Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop,
 Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden en Ad Verbakel

Ledenadministratie:

Nellie Leijssen
 Jacobus Deckersstraat 9
 5616 JN Eindhoven
 ☎ 040-252 6772

Clubreizen:

Toon van Wordragen
 gironr. 70.68.01
 t.n.v. OLAT-clubreizen
 Weert.

Startbureau:

Jos van den Bersselaar
 ☎ 040 -2524404
Boetiek:
 Mia Dielesen/Francien vd Laar
 ☎ 040-2552742/0499-471 298

Parkoersen:

Ad Verbakel
 ☎ 0413-212161
OLAT-verzorging: Algemeen
 Willem Schoonhen
 ☎ 040 - 2420422

Nijmegen

Vierdaagse verzorging:
 Regina jr
 Esther v/d Velden
Overnachting Vierdaagse
 Hein Lenders
 ☎ 06-12074473
 giro: 2608214

OLAT-Wandelpaden:

Theo Tromp

Redactie OLAT-Nieuws:

Margriet Fischer
 Peter van de Ven
 Ad van Asten
 Lupinelaan 27
 5691 WC Son en Breugel
 ☎ 0499-473767 (ook fax)
 a.h.van.asten@hccnet.nl
Verzending OLAT-Nieuws
 Nellie Leijssen
 Corrie Tiersma

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Theo Tromp, coördinatie
Mariet Ahlers, wedstrijdsecr.

☎06-24175221

Hulstbosakker 47
5625 VS EINDHOVEN

OLAT-LPS@zonnet.nl

Paul Canters
Marinus van Roosmalen b.a.
Ad van Asten

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coördinatie

☎0499-473767

☎0648327640

Lupinelaan 27
5691 WC SON

a.h.van.asten@hccnet.nl

Peter van de Ven
Margriet Fischer

Hein Lenders b.a.

Clubreizen:

Toon van Wordragen

☎0495 - 537775

Jul. van Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert

toon.van.wordragen@hetnet.nl

Simon Willems

Jan Hendrix

Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling vz.

Mia Dielesen

☎040 - 2552742

Diephuisstraat 24
5652 PA Eindhoven

e-mail:

m.dielesenbeerens@chello.nl

Hein Lenders

Jos van den Bersselaar

Ad Verbakel

Marinus van Roosmalen

Toon van Wordragen

Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem

☎ 040-2110413

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten, Peter van de Ven, Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

**Voor 20 augustus 2003 voor plaatsing in ons
septembernummer.**

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

Post: Lupinelaan 27 5691 WC Son

**Juli-augustus 2003
JAARGANG 29, NR. 7**

Voorwoord

Omdat ik tijdens het Internationale Wandelweekend met vakantie was, wil ik alsnog al degenen die de prestatie hebben volbracht feliciteren met hun succes, ook alle deelnemers wil ik bedanken voor hun aanwezigheid.

Zeker mogen we niet vergeten al degenen te bedanken die zich hebben ingezet om dit evenement te doen slagen.

Heel hartelijk dank voor uw medewerking en geweldige inzet.

Zelf ben ik tijdens mijn vakantie in Drente de Vierdaagse van Odoorn gaan wandelen, maar als je dan ziet dat er zoveel natuur is, en dat ze toch nog heel veel gebruik maken van verharde wegen om de routes uit te zetten, dan is dat toch heel jammer. We hebben er wel diverse OLAT leden ontmoet die daar aan het wandelen waren. Ook op de 80 km waren wij vertegenwoordigd. De mogelijkheid was aanwezig om 2 evenementen te bezoeken namelijk Diever en Odoorn, en daar werd gebruik van gemaakt.

We zijn als bestuur en comité KWD druk bezig met de voorbereidingen voor onze Driedaagse, dit jaar voor het eerst in combinatie met de Kempenlandtocht. Deze start op donderdagavond 31 juli voorafgaande aan de Kempische Wandeldagen.

De commissie Vierdaagse Nijmegen is wat betreft het overnachten in de Ganzenheuvel en de verzorging van de wandelaars weer druk bezig met de voorbereidingen. **Aandacht:** Esther van der Velden heeft ons een jaar geleden te kennen gegeven dat het voor haar de laatste keer zou zijn (wat betreft organisatie Nijmegen). Wie van onze 700 leden **denkt: dat** zou wel eens iets voor mij kunnen zijn! pak de telefoon of mail naar een van de bestuursleden. En wij geven graag informatie.

Op maandag voorafgaande aan de Vierdaagse kunt u OLAT vinden op het Vierdaagse terrein om uw oproepkaart in te leveren.

Het ontwerp Airborne Market Garden-pad krijgt veel belangstelling van de media, zoals dagbladen, radio en TV. Ook meerdere gemeenten hebben positief gereageerd door het beschikbaar stellen van subsidie. De commissie Market Gardenpad is al voor een deel gevorderd met het verkennen van het pad zoals het er volgend jaar uit moet komen te zien.

Velen van ons hebben in de komende maanden vakantie en zo ook de redactie van OLAT-Nieuws, dus het blad zal in augustus niet verschijnen.

Verder wens ik u allen namens OLAT en mijzelf een zonnige prettige vakantie toe en vooral: kom weer gezond terug.

Tot ziens,

Uw voorzitter, Marinus van Roosmalen

Van de bestuurstafel: Hein Lenders laat weten dat hij dit jaar het recordaantal inschrijvingen van **300 personen** heeft geboekt voor een verblijf in 'Forum De Ganzenheuvel', tijdens de komende 4Daagse.

Hij wenst de wandelaars een prettig verblijf in Nijmegen en verder iedereen een mooie vakantie.

In memoriam

Wim Berkers

Onverwacht bereikte ons het bericht dat Wim Berkers op 31 mei is overleden.

Wim was een bekend gezicht bij de dinsdagwandelingen van OLAT. Ook liep hij verschillende malen met zijn vrouw de Vierdaagse van Nijmegen uit. We kennen hem als een bescheiden man van weinig woorden, maar wat hij zei had altijd een serieuze ondertoon. Waar hij over sprak, had hij over nagedacht. Ook kon hij geweldig genieten van de natuur. Vaak liep hij dan ook dinsdags vooraan in de groep, ik denk dat hij zo het meest genoot, zonder uitzichtbelemmerende medewandelaars en wandelend in een zeer gelijkmatig tempo. In die zin was hij een ijkpunt. Moest er soms eens even gewacht worden op een achterblijver, dan was een korte blik naar voren en een klein seintje voldoende. Waar Wim stopte, stopte de groep. De laatste maanden ging het niet zo best meer. Hij kwam wat adem tekort. In plaats van praten luisterde hij liever. Niemand viel dat op, want Wim had altijd al een goed luisterend oor.

De Vierdaagse zou hij dit jaar maar overslaan, dacht hij. Van een jaartje overslaan is echter niets meer gekomen. Het bericht dat hij in het ziekenhuis opgenomen was kwam zeer onverwacht en ruim een week later is hij overleden. Onvoorstelbaar, zo snel.

Wim, we zullen je missen.

Wij wensen zijn vrouw Bets, zijn kinderen en kleinkinderen veel sterke bij het dragen van dit grote verlies.

Namens wsv OLAT, Kees van Vessem

Bets Berkers en kinderen willen de OLAT-leden danken voor hun belangstelling en medeleven gedurende het ziektebed en overlijden (op 31 mei 2003) van Wim Berkers. Wim heeft altijd veel plezier gehad in het wandelen en we willen hierbij dan ook alle OLAT-leden nog veel wandelplezier toewensen.

OLAT TIJDENS 4DAAGSE VAN NIJMEGEN.

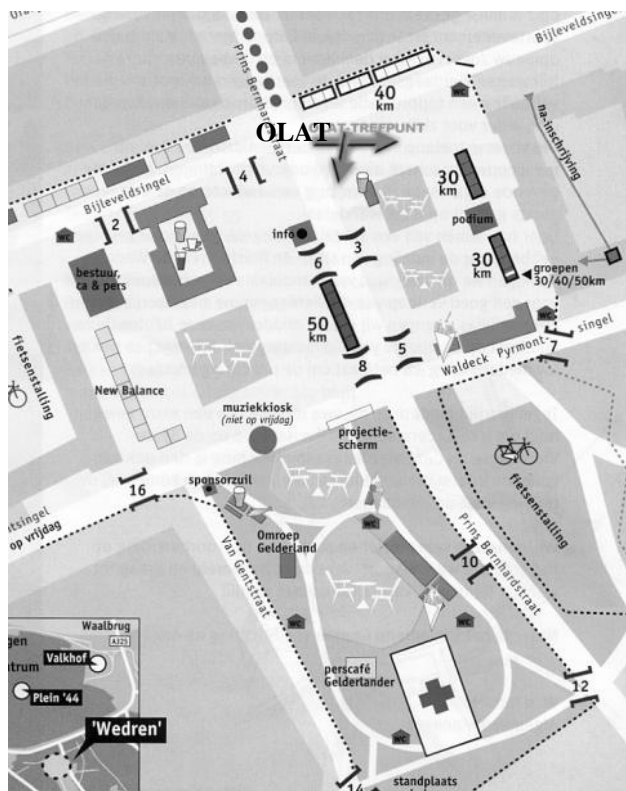
Maandag, ontvangst op het Vierdaagse terrein.

U weet dat het vierdaagse terrein opnieuw is ingedeeld. Wij hebben op het plattegrondje hiernaast aangegeven waar het OLAT-treffpunt ongeveer zal zijn. U kunt elkaar daar ontmoeten en tevens maken wij dan graag gebruik van de gelegenheid om uw oproepkaart voor deze vierdaagse in ontvangst te nemen, uiteraard na het afhalen van uw startkaart.

OLAT-vertegenwoordigers zullen proberen om vanaf ongeveer 9.00 uur -herkenbaar aan de OLAT-vlag- op dit centrale punt, in de omgeving van de 30-40 km stands, post te vatten. Onze post zal tot ongeveer 16.00 uur bemand blijven.

De OLAT-verzorgingsposten tijdens de 4Daagse van Nijmegen staan op de volgende punten:

- Dag 1:** Heuvelsestraat, ter hoogte van Nuon (40+50 km)
Oosterhoutsestraat, voor Oosterhout (alle afstanden)
- Dag 2:** Heumenseweg, net voor bord Alverna (alle afstanden)
In Beuningen, Houtduiflaan (alle afstanden)
- Dag 3:** Oosterkanaaldijk ± 500 m na onderdoorgang snelweg
(alle afstanden)
Grafwegen, Bredeweg, voor het dorp (40+50 km)
- Dag 4:** Kasteelsestraat, Overasselt, ± 500 m voor Overasselt
(alle afstanden)
Cuijksesteeg, net voor het bord Mook,
± 1,5 km na pontonbrug Cuijk (40+50 km)

OLAT-wandelcafé : Donderdagavond 17 juli van 20.00 tot 22.30 uur treffen wij elkaar bij 'Forum De Ganzenheuvel', Ganzenheuvel 56, in het kader van onze maandelijkse ontmoetingen. U kunt hier rustig samenzijn en babbelen over alles en nog wat

Ledenadministratie

Nellie Leijssen:

Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven

☎040-2526772 e-mail

nellie_leij@hotmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U

bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

Adreswijziging

Trudy Taal

nieuw adres: Bevelandsestraat 110

2583 JA Scheveningen

Aanmeldingen:

Ria Mitchell Vermeulen	Johan Frisopark 43	5684 GC Best	06-08-1940
Jos Raaijmakers	Berkenbos 17	5672 AK Nuenen	06-03-1960
Truus Lutters	Pottenbakker 36	5754 BJ Deurne	31-08-1949
Loes Smetsers	Siriusstraat 6	5721 XX Asten	21-06-1959
Rien van Ginkel	Akker 150	3732 XR De Bilt	23-06-1947
Riet van der Linden	Koppelstraat 34	5741 GC Beek en Donk	12-12-1935
Walter Eickmans	Morgenroodstraat 8	5641 HD Eindhoven	12-11-1941

Opzeggingen:

Wim en Gerda Willemen uit Best

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

Juli

15	Iris Haubrich	Eindhoven	8	Kor Heusdens-v/d Wielen	Eindhoven
	Paul Canters	Helmond		Erwin Hinig	Uden
	Jan Boselie	Berlicum		Ernst-Jan van Eck	Rotterdam
	Jan van der Zanden	Mierlo	9	Marion Hoef-Amsterdam	Vierpolders
	Ad van Asten	Son		H. Verbakel	Helmond
16	W. Verhouvern	Oss		Theo Blokk	Den Bosch
17	Marco Timmermans	Veghel	10	Nel Pennings	Geldrop
	Wim Kennis	Hapert		Joris Broeders	Eindhoven
20	Ans Dahmen	Geldrop	11	IJ de Bruijne	Maarheeze
	Jelle Boomsma	Den Bosch		Sjaan Verbakel	Keldonk
21	Hans Lambregts	Etten-Leur	12	Frans Willems	Luyksgestel
	Diana Linders-Baker	Eindhoven		Theo Bouwmans	Weert
24	Anja van Kempen	Liempde		Riky Hak	St.-Oedenrode
	Thea van Gelderen	Bladel		Jo Meulendijks	Maastricht
	Peter van de Ven	Veldhoven		Loek Zwennes	Den Haag
25	Mieke Liebregts	Heeze	13	Marcella Creemer	Eindhoven
	Will Breuer	Den Haag		Jo van Lieshout	Heeswijk-Dinther
	Ben Duin	Nijmegen	14	Ad Verbakel	Keldonk
26	Bernadette van de Poll	St.-Oedenrode	15	Thomas Veerman	Huizen
	Maria Ploegmakers	Eindhoven		Harm Makken	Eindhoven
28	Anneke Hekker	Heeze		Jos Donkers	St.-Oedenrode
	Wim Lubberding	Eefde	16	Theo Bijl	Helmond
29	Jan Bruel	Oss		Guus Hehenkamp	Haaren
	Trees Vermeulen	Son		Gerard Kuijpers	Eindhoven
30	Ria van Dijk-de Bie	Waalre		Andre Liebregts	Tilburg
	Stefan Spruit	Utrecht	17	Wil van der Velden	Geldrop
31	Pieter Liebregts	Heeze		Truus Hink	Eindhoven
	Peter van de Meijs	Eindhoven	18	Tiny Bakker-Schokker	Rijpwetering
Augustus				Anton Leijgraaf	Veldhoven
1	Ria Trienekes	Eindhoven		Louis Oostvogel	Prinsenbeek
3	Willemien van Roon-v/d Rijt	Best	19	Frans van Wijk	Eindhoven
	Els Scheepers	Weert	20	Frans van den Meer	Heeze
	Thea Huyberts	St.-Oedenrode		Jan Neggers	Eindhoven
4	Harry van Heel	Schijndel		Kees van Vessem	Eindhoven
6	Ria Mitchell Vermeulen	Best		Annie Verbakel	Keldonk
	Angela de Boer	Ommel	21	Bert van Rooij	Geldrop
7	Ben Pauw	Heeze	22	Wil Paardenkooper	Valkenswaard
	Henk Verbeek	Den Haag		Hans van Ginkel	Best

24	Christiaan Koehler Nellie van der Hofstad	Nuenen St.-Michielsgestel	September	2	Marianne Turksema	Eindhoven
25	Marleen van Otterdijk	Nederweert	3	Nelly Leijgraaf	Veldhoven	
27	Sofie Jacobs Hintzen Harrie van Meer Annemie Smulders	Rosmalen Nuenen Deurne	4	Truus van Vessem Piet van de Heyden Mat Crijns	Eindhoven St.-Oedenrode Heeze	
28	Toos Marijnissen Willy v/Oever Lambert Liefvering	Breda St- Oedenrode Eindhoven	5	Toos van de Hoof-van de Ven Iet Smits	Middelbeers Son	
29	Ria Hageman Marian Janze	Den Haag Groot Ammers	7	Johan van de Hoogenhoff Inge Tromp Co Tops	Helmond Weert Geldrop	
30	Leo Hogeveen Mariet van Lanen Martien Verbakel	Nuenen Someren Keldonk	8	Els de la Parra A. Brouwers	Aarle-Rixtel St.-Oedenrode	
31	Truus Lutters Frits de Vries Nanny Bierhuizen	Deurne Oirschot Schijndel	9	Wim van Gemert	Eindhoven	
			10	Mirjan Naninck Fokke Hendriks Ewald Terra	Eindhoven Heeze Heesch	

Via deze weg wil ik u mededelen dat mijn ouders,

**Jan Legius en Jo Legius-Franssen,
op 24 augustus
50 jaar getrouwd zijn**

Zijn 'wandelloopbaan' is mijn vader begonnen toen wij thuis een hondje kregen. Hij 'moest' hem steeds uit laten..... Hij heeft verschillende keren de elfstedentocht gelopen en ook meerdere Kennedy-marsen volbracht. In totaal heeft hij de wereldbol al meer dan rond gelopen. Mijn vader (78 jaar) loopt nog elke week naar de Achelse Kluis, om daar op zaterdagochtend de Heilige Mis bij te wonen. Hij is nog graag actief als 'post' bij de wandelingen die jullie organiseren, kortom: hij draagt OLAT een warm hart toe.

Met vriendelijke groet,
Annemarie Elants- Legius, Kiekendief 31, 5508 KT Veldhoven

INITIATIEFGROEP

WANDELEN OP DINSDAG

Wandelen is stilstaan bij de dingen onderweg

We starten om 10.00 uur in de morgen met zo ± 30 à 35 mensen. Meestal vanuit een café dat dikwijls speciaal voor ons wandelaars opengaat. Vaak zijn we om ± 15.30 uur weer terug en wordt er samen met de liefhebbers nog wat nagepraat en wat gedronken in het café van vertrek.

Onderweg hebben we soms een pleisterplaats. Zo niet, dan eten we het meegebrachte lunchpakketje op aan de rand van een ven of midden in het bos.

Overigens vinden lang niet alle horecaondernemers het even leuk als de meegebrachte boterhammen in de zaak genuttigd worden, maar dat is logisch.

Als we onderweg dingen tegenkomen waar we bij stil kunnen staan b.v. een kapelletje, een molen, een pas geboren veulen, een vogelkijkhut of een mooi uitzichtpunt dan doen we dat.

Mocht dat een kapelletje zijn dan houden we vanzelfsprekend en met respect rekening met anderen. Onze tochten zijn meestal rond de 20 km en het tempo ligt op wandelniveau.

Aanmelden of afmelden hoeft niet. Wil je graag eens meelopen, zorg dan dat je op tijd bij het vertrekpunt bent.

Tot ziens en veel wandelplezier Truus. Info: tel. 040-2110413 Truus, of tel. 0495-535848 Jos.

Zomerprogramma 2003

wandelen op dinsdag

Datum	Tocht	startplaats
08-juli	Cranendonckroute	Café 't Hof, Oranje Nassaulaan 1, Maarheeze
22-juli	Gerendaltocht	NS station, Schin op Geul (10.00 uur start wandeling)

05-aug		géén wandeling i.v.m. de Kempische wandeldagen vooraf
19-aug	Troubadourpad	Bospaviljoen de Rode Lelie, Gemullehoekseweg 147, Oisterwijk
2-sep	Mie Pilsroute	Café Hut van Mie Pils, Leenderweg 1, Aalst (in het bos)
16-sep	'Groote Peel'pad	Rest. Bezoekerscentrum Mijl op Zeven, Ospel
30-sep	Beemd en Vressel	Café Oud Rooy, Markt 13, St. Oedenrode
14-okt	Dommeldal/Plateaux	Café de Woeste Hoeve, Mgr. Kuypersplein, Borkel en Schaft
28-okt	Boerderijroute	Caféboerderij/manege, Kreyl 40, Heeze (via Zwembadweg Geldrop)

Dinsdagwandeling te Lierop

Door: Piet Royakkers

Op 15 april reed ik met de auto naar Lierop om daar deel te nemen aan de Winkelstraatroute. Na aankomst in café 't Jagershuis, aan de Hogeweg, dronk ik eerst een kop koffie. Om ongeveer 10.00 uur vertrokken we met 30 wandelaars, waaronder 19 dames. Het was uitstekend wandelweer, het bleef de hele dag droog en de temperatuur steeg tot boven de 20 graden.

Bij het begin van de wandeling gaf Jan van der Zanden enige uitleg over de route die hij had voorbereid.

Lierop en omgeving is een prachtig gebied om te wandelen. Het is een kerkdorp dat tot de gemeente Someren behoort. In 1980 werd het 825 jarig bestaan herdacht. Men treft er nog veel oude boerderijen aan, maar het dorp is vooral bekend om zijn prachtige koepelkerk, een symbool van volmaaktheid. Deze kerk werd gebouwd door architect Weber die 30 kerkgebouwen op zijn naam schreef, waaronder de kerk van de H.Clemens in Nuenen. De koepelkerk van Lierop, uit 1890, was de laatste kerk die Weber bouwde. Hij overleed, voordat de bouw van de kerk gereed kwam, aan een hersenbloeding.

De kerk van Lierop werd op 19 juli 1895 geconsecreerd. In de toren hangt een grote luidklok die dateert uit 1509 en 1275 kg weegt. Op 15 februari 1895 kwam er een barst in de klok. De reparatie bedroeg 400 gulden en die werd spontaan door het gemeentebestuur betaald. In september 1979 ontstond er weer een barst in de klok en die barst werd gerepareerd door de Fa. IJsbouts uit Asten.

Op 6 januari 1961 kwam onder de mis van 7 uur het Angelusklokje met donderend geweld naar beneden. Wonder boven wonder raakte hierbij niemand gewond. De balustraden rond de koepel en achter in de kerk zijn geplaatst in 1908 en werden gesmeed door de smeden van der Schouw uit Lierop.

Na deze interessante uiteenzetting moest er natuurlijk ook nog gewandeld worden en zo liepen we o.a. langs de Strabrechtseheideloop die verderop onder het kanaal door gaat en dan de Goorloop heet. Weer verderop heet dezelfde stroom: de Aa. Via Stiphout en Aarle-Rixtel

komt dit riviertje uiteindelijk in Sint Michielsgestel terecht om daarna in Den Bosch uit te monden in de Dieze.

Lierop is rijk aan anekdotes. Zo moest op zekere dag de toenmalige burgemeester van Kuijk een ambachtsschool openen. Toen hij aan die ceremonie in de Ark begon zei hij dat hij weinig tijd had want hij moest ook nog een sporthal gaan openen. Op datzelfde moment kwam er een bode van het gemeentehuis binnen die zei dat het niet meer nodig was want die hal stond in brand. Ook vertelde Jan van der Zanden -of het waar is weet ik niet- onderweg over een kluzenaar Jan Goossens, alias Jan de Poort die hier op de hei, waar wij op dat moment liepen, een hut had getimmerd van platen en munitiekisten uit de tweede wereldoorlog.

Al zwerfend kwamen we in Mierlo terecht en hielden daar onze middagpauze in een café. Na deze pauze had Jan weer een spannend verhaal voor ons klaar: op 27 augustus 1921 brak er een grote brand uit in de Marktstraat van Mierlo. Alle panden in deze straat werden daarbij verwoest. Van heinde en verre kwamen de mensen om met eigen ogen te zien hoe groot deze ramp was.

Nog bezig met het verwerken van al deze ramspoed kuierden we richting Lierop. Het vroege ontluiken van de natuur, teweeggebracht door het prachtige voorjaarsweer, bracht ons echter alweer vlug tot vrolijkere gedachten en we genoten bij het zien van de boeren en tuinders die volop bezig waren met zaaien en poten voor een nieuwe oogst.

Omstreeks halfvier kwamen we weer bij 't Jagershuis, waar Truus van Vessem, namens ons allen, een dankwoord richtte aan Jan van der Zanden die deze prachtige tocht had voorbereid. Met een drankje bleven we nog even gezellig bij elkaar en keerden daarna voldaan huiswaarts.

Thuisgekomen wachtte Teuntje om met mij nog een paar straatjes om te lopen, want na een dagje dinsdagwandelen zal het baasje Teuntje altijd even extra verwennen!

COMMISSIE LPS: LANGE AFSTAND PRESTATIE SNELWANDELEN

Sectie Lange Afstand, KNBLO-WON-NWB

Toegekende onderscheidingen voor het bereiken van 'mijlpalen' op het lange afstandwandelingcircuit.

Long Distance Walker

58 Michel van Krimpen, uit Maarssen en 59 Ronald van Oort, uit Utrecht. Beiden zijn van **OLAT**.

OLAT Clubkampioenschap stand per 22 juni 2003

1	7250	Hugo Prinsen	30	6	1150	Nancy Buckx	59	500	Piet Bernaerts		
2	5695	Klaas Bakker	31		1145	Cees Lambregts	60	485	Bert Timmermans		
3	1	5385	Hanny Klumpkens	32		1110	Ben Smeenk	61	470	Henk Aerds	
4		5280	Ad Mollen	33		1065	Theo Lormans	62	380	Theo Gijzen	
5		5235	Rolf Craanen	34		1010	Kees Mol	9	380	Jose Schimmel	
6		5060	Piet de Ruijter	35		1005	Ad Martens	10	380	Bertie Mennen	
7		5010	Boetje Huliselan	36	7	980	Jans v Griethuizen		380	Wim vd Wittenboer	
8		4970	Frits v Duijnhoven			980	Ad Verbakel		380	Gerrit Legierse	
9	2	4345	Marca Nelen			980	Joop Krul	11	380	Maria van Hoek	
10	3	4170	Marcella Creemers	39		895	Co Tops	12	380	Jeanne Beex	
11		4130	Theo Klanke	40		875	Theo Tromp		380	Peter vd Ven	
12		4125	Paul Canters	41		760	Rob Keetlaer		380	Jan vd Zanden	
13	4	4065	Conny Raymakers			760	Adri v.d.Pol		380	Jacq Hendriks	
		4065	Huub Raymakers	43		740	Kees Lambregts		380	Gerard Meeuws	
15		3965	Evert van Ampting	44		725	Claude Herman	13	380	Caroline Dinnissen	
16		3710	Sjef Koolen	45		630	Peter vd Meijs		380	Louis Vernie	
17		2835	Michel van Krimpen			630	Johan vd Hoogenhoff		380	Wim Peters	
18		2730	George v. d Boogerd			630	Hein Dirx		380	Ted Liebrechts	
19		2460	Ronald v Oort			630	Piet vd Laar		380	Dirk Smit	
20		2325	Henk Vink			630	Ad van Asten	78	14	310	Riet Emans
21		2280	Frits Mennen			630	Anton Leijgraaf	79	15	300	Coos Verburg
22		2250	Fr. Rouppe vd Voort			630	Jan Soetens	80	16	250	Riet Wassenberg
23	5	2010	Ria Vredembregt	52		600	Jan Warrink		17	250	Margriet Fischer
24		1785	Marco Timmermans			600	Cees Punselie			250	Toon van Wordragen
25		1590	Anne Radder			600	Andre Loos			250	Ton van Dijk
26		1500	Servee Derks			600	Wim Brooymans			250	Tjeu vd Kerkhof
27		1480	Ben Duin	56		575	Wim van Gemert			250	Henk Plasman
28		1240	Cor vd Heijden	57		540	John V Puyvelde	86		200	Antoon Asveld
29		1210	Ron Timmermans	58		525	Wilfried van Bladel	87		150	Paul Koks

PROGRAMMA OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP 2003

31 juli	Geldrop Kempenlandtocht		110km/80 km	OLAT	finish 500 pt+afstand
16 augustus	Melderslo	Kennedymars	80 km	M.K.M.	finish 380 punten+ tijdbonus<13 uur
22 augustus	Ooltgensplaat	Omloop G.O.	110 km	Stichting	finish 400 punten
22 augustus	Lelystad	Bataviatocht	100 km	Euraudax	finish 300 punten
23 augustus	Breda	Breda-Brecht vv	80 km	Stichting	finish 380 punten
06 september	Amsterdam	A'dam-Tilburg	125 km	HvB	finish 425 punten
12 september	Etten-Leur	Kennedymars	80 km	Stichting	finish 380 punten
12 september	Zeewolde	ZtotZ	110 km	Stichting	finish 400 punten+ tijdbonus<19 uur
12 september	Haaksbergen	Kennedymars	80 km	D.I.O.	finish 380 punten
13 september	Waalwijk	Kennedymars	80 km	Stichting	finish 380 punten+ tijdbonus<13 uur
19 september	Bergeijk	Kennedymars	80 km	Stichting	finish 380 punten+ tijdbonus<13 uur
20 september	Nijmegen	N'megen-R'dam	160 km	RWV	finish 500 punten
26 september	Leerdam	80 van de Glasstad	80 km	O.C.G.	finish 380 punten

Internationaal Wandelweekend Weert

Door: Ad van Asten

Voor de derde keer werd ons wandelweekend in Weert gehouden en met een gerust geweten kunnen we stellen dat het een geslaagd evenement werd voor de lange-afstand prestatiesport. De eerste keer, in 1999, hadden we 84 deelnemers. In 2001 kwamen er 62 deelnemers aan de start en we kwamen daarmee terecht in de teruglopende trend die ook bij andere clubs viel waar te nemen. Dit jaar liepen de vooraanmeldingen niet storm, maar toen de dag eenmaal daar was prezen wij ons gelukkig met 75 deelnemers. Vooral de 100 EM zit met 41 personen duidelijk in de lift. De belangstelling voor de 'recreatieve' lange afstanden blijft ook bij ons laag.

De voorbereiding voor ons wandelevenement kreeg met enkele tegenvallers te maken. Pas laat kregen we te horen dat de doucheruimten van het Bisschoppelijk College wegens renovatie niet gebruikt konden worden. Gelukkig toonde tennisvereniging De Lichtenberg begrip voor onze situatie en konden we daar terecht om te douchen. Het gelijktijdig plaatsvinden van de volksloop van AVW, op dezelfde locatie, leek aanvankelijke problemen op te leveren, maar dat viel achteraf 100% mee. Hiervoor verdient de atletiekvereniging alle lof.

Het parkoers rond de IJzeren Man, dat voorgaande twee keer 8001 meter lang was, was door Theo en Paul ingekort tot 6330 meter, wat door de wandelaars positief werd ontvangen. Zodoende konden wij de verzorgingsposten zodanig plaatsen dat de wandelaars

om de 3 km volledige verzorging aangeboden kon worden. Een enkeling had nog graag een post daartussen gezien, maar dat was voor ons onuitvoerbaar.

Een tegenvaller die wel voelbaar aanwezig was, was het gebrek aan voldoende menskracht bij zowel de verzorging als bij de tijdscontroles. Dankzij spontane reacties op ons verzoek konden we op het laatste moment toch nog beschikken over een minimum aantal mensen om het geheel ten uitvoer te brengen. Het merendeel van onze vrijwilligers is dan ook onafgebroken 24 uur in dienst geweest. Iets wat de nauwkeurigheid hier en daar misschien wel ergens geweld aan heeft gedaan, daarvoor uiteraard onze verontschuldiging.

Theo Tromp en Paul Canters hadden de parkoersindeling gemaakt en met de hulp van Willem Schoonhen kon op zaterdagmorgen de opbouw op tijd gerealiseerd worden. Een speciaal woord van dank aan Pierre Emans die voor de nodige attributen, zoals een aggregaat en de daarbij behorende lampen en kabels had gezorgd.

Het weer verleende alle medewerking, ook al zal het voor sommigen af en toe wel iets te benauwd zijn geweest.

24 uur / 100 EM

Omstreeks kwart voor 12 was het dan zover dat Theo Tromp als algemeen leider bij de startpositie van de 100 EM de laatste instructies kon geven aan de deelnemers. De wethouder van sportzaken van de gemeente Weert toonde haar gewaardeerde belangstelling en daarvoor mocht ze van Theo de bel luiden voor de start, jammer dat onze vaste starter Frans van de Boom daarbij werd gepasseerd en dat zullen we maar op de spanning van het moment houden! Er gingen 41 wandelaars van start voor de 100 EM/24 uur. Gelijktijdig vertrokken ook een paar wandelaars voor de 50 km dagtocht.

Huib van Broekhoven en Rieks Haan wilden tijdens deze tocht proberen om het 100-kmpunt binnen 11.30 uur te bereiken. Daarmee zouden ze de 'Honderd Man' titel van de KNAU behalen. Huib moest echter na ruim 5 uur wandelen de strijd staken omdat zijn benen niet meer deden wat hij wilde. Jammer, een volgende keer wensen wij Huib meer succes.

Voor Rieks Haan bleef de kans van slagen wel bestaan en het lukte hem uiteindelijk om de 100 km af te leggen in 11 uur 21 minuten en 42 seconden. Een prestatie waarmee wij Rieks van harte gelukwensen. Vanaf dat moment moest hij er echter alles aan doen om voldoende kracht te behouden de vooropgezette doelstelling ook tot een goed einde te brengen; de voorwaarde was namelijk dat hij niet mocht uitvallen om het behaalde resultaat te kunnen verzilveren.

Mede dankzij de geweldige inzet van de dames en heren bij de verzorgingsposten waren de wandelaars tijdens de warme uurtjes in staat om op schema te blijven wandelen en hoefden ondanks het broeierige weer slechts 5 wandelaars de tocht voortijdig te beëindigen. De Centurion-afstand moest Rieks echter, na een flink aantal uren wandelen, laten gaan.

Ik wil in dit overzicht geen onderscheid maken tussen prestatie en wedstrijd. Dat maakt het ook makkelijk om de algeheel winnaar van ons 24-uurswandelevenement te benoemen. De winnaar is Frits van Duijnhoven, die in deze 24 uur de afstand van 181.352 km aflegde. Wij wensen Frits, die lid van OLAT is, van harte proficiat met deze overwinning.

100 km

Om 18.00 uur gingen 9 wandelaars, waaronder Conny en Huub Raymakers van OLAT, van start voor hun 100 km tocht. Aanvankelijk zag het er naar uit dat Frans Leytens erin zou slagen om ook 'Honderd Man' te worden. Uiteindelijk kwam Frans slechts 19 minuten en 45 seconden te kort. Misschien is het toch verstandig op zo'n evenement te starten op de 24 uur, dan kan men

50 EM

De Kennedymars, afstand 50 EM, begon om 20.00 uur. Hier hadden we drie handjesvol deelnemers aan de start. Jammer blijft dat bij zo'n specifiek wandelevenement als dit de wandelaars nauwelijks belangstelling tonen. Als we naar ons clubkampioenschap kijken dan zitten daar toch zeker 50 Kennedymarslopers bij, terwijl er hier in Weert slechts

50 km

Om meer 'aanloop' te krijgen op de 50 km hadden we dit jaar de mogelijkheid om deze afstand als dagtocht of als nachttocht te lopen. Ook deze afstand schijnt tijdens een 24-uursevenement niet aan te slaan. Deze nacht kwamen er slechts 7 wandelaars opdagen, waaronder 3 Belgische dames die er de lol wel van in zagen!

Algemene leiding, starter en juryleden: de leiding van het evenement had Theo Tromp, zonder wiens inzicht dit sportgebeuren nooit die uitstraling of bestaansrecht zou hebben zoals het nu wordt gepresenteerd. Natuurlijk is niet alles perfect, maar dat kan ook niet want we zijn geen team dat geregeld met elkaar optrekt. Juist daarom mag dit evenement als geslaagd worden beschouwd, dankzij de inzet van Theo en mensen die hij weet te motiveren.

namelijk als het ene doel niet gehaald wordt altijd nog besluiten om op een andere afstand een prestatie succesvol af te sluiten.

Zoals te verwachten was werd Frans Leytens de winnaar van de 100 km in 11 uur 49 minuten en 45 seconden.

5 aan de start verschenen. Kennelijk houden we toch meer van een recreatief karakter en massaliteit bij een dergelijke tocht.

De winnaar van de 50 EM werd Rob Frielink in een tijd van 9 uur 55 minuten en 3 seconden. Wij wensen ook hem van harte proficiat met deze prachtige tijd.

Op deze afstand wil ik twee winnaars benoemen. Bij de dagtocht werd Hansje Zoon eerste in een tijd van 7 uur 22 minuten en 35 seconden. De nachttocht werd met overmacht gewonnen door onze eigen Paul Canters, die voor zijn 50 km slechts 6 uur 1 minuut 23 seconden nodig had. Ook deze winnaars proficiat!

Alles werd mede in goede banen geleid door Pierre Emans die in zijn functie als wedstrijdleider vooral in de nachtelijke uren een grote steun was voor de tijdwaarnemingpost. Hartelijk dank.

Frans van de Boom is al jaren de vaste en gewaardeerde starter bij de OLAT-snelwandelevenementen. Moest Frans twee jaar geleden wegens een ernstig ongeval verstek laten gaan, dit jaar was hij weer volop actief en hij voert zijn functie zoals altijd gewetensvol uit. Ik heb al aangehaald dat er bij de grote start iemand over het hoofd werd gezien, maar dat neemt niet weg dat Frans verder de hele 24 uur in touw bleef als starter en later ook onmisbaar was bij de tijdwaarneming. Frans voor dit alles onze hartelijke dank. We weten dat jij je vanwege gezondheidsmankementjes tijdens deze uren soms extra moest inspannen, maar je bleef volharden tot het einde.

Aanvankelijk leek het erop dat het wedstrijdelement achterwege zou moeten blijven omdat geen enkele scheidsrechter beschikbaar was. Achteraf kregen we volop steun van RWV, die met Frans Muller, Hans van der Knaap en voorzitter Gijs den Ouden klaar stonden om samen met Theo Tromp elke 'misstap' te corrigeren. En mild waren ze! Zij allen verdienen onze dank! Van RWV kregen we ook de beschikking over een grote tijdsklok.

Het secretariaat: dit bureau werd vakkundig gerund door Joop Krul, Mariet Ahlers met gewaardeerde assistentie van Jannet van Gennip. De lijsten zagen er professioneel uit en ook het diploma, met eindcijfers, dat iedere deelnemer na afloop ontving, was een welkom kleinood. Niet iedereen had begrepen dat het

---

startnummer zichtbaar op de borst moest worden gedragen, maar je kunt ook niet iedereen helpen bij het aankleden. Jammer was dat na afloop niet aan alle deelnemers een totaal overzicht kon worden aan-

De verzorging: zoals reeds geschreven hadden we twee verzorgingsposten op het parkoers. Verzorgingspost 1 stond op het centrale punt bij zaal 'Dennenoord' en post 2 werd op het laatste moment enige honderden meters verplaatst tot bij een boerderij, waar makkelijker stroom en water kon worden 'getapt'. Uiteraard dank hiervoor aan de bewoners! Op post 1 zorgden Conny Nakken, Deborah Tromp, Nellie Leijssen, Corrie Tiersma en Esther van der Velden dat de wandelaars op tijd hun natje en droogje kregen aangereikt.

Tijdwaarneming en rondentelling: tijdens een evenement als dit is de plaats van de tijdwaarneming altijd een speerpunt. Naargelang de uurtjes vorderen neemt ook de spanning bij de deelnemers toe. Steeds weer wordt bij het passeren geroepen: hoeveel rondjes nog of hoe zit ik?.. Probeer dan maar eens een foutief antwoord te geven, dan krijg je meteen de gespannen 'atleet' aan de tafel en meestal heeft die dan nog gelijk ook! Zo gaven we Aaf Peters de bel voor haar laatste rondje, en na 154.6 km bleek dat we er 1 ronde naast zaten. Gelukkig kon Frans Muller onze 'onvergeeflijke' fout snel herstellen, maar voor de wandelaar moet zo- iets echt frustrerend over komen.

De OLAT-deelnemers:

Op de 50 km hadden wij: **Riet Emans**, die in de dagploeg mee deed. Velen zullen tijdens de nachtelijke uurtjes haar gezellig gekeuvel gemist hebben, maar toen lag Riet al heerlijk op één oor om op zondag weer present te zijn als recreatief wandelaarster, uiteraard op de 20.

Ook **Paul Koks** probeerde in de dagploeg wat puntjes bij elkaar te sprokkelen. Onze Belg in spé haakte echter vroegtijdig af en zo blijft hij makkelijk te vinden in de rangschikking van ons clubkampioenschap.

In de nachtploeg ook twee OLAT'ers, namelijk **George van den Boogerd**, die helaas wegens familie omstandigheden moest afzien van deelname bij de 24 uur.

Paul Canters is onze troef die we altijd en overal achter de hand hebben. 'Organisatorisch' deed Paul maar mee op dit korte eindje, en dat won hij met overmacht.

De 100 km was voor **Conny en Huub Raymakers** een alternatief. Het broeierige weer hield beiden af van het iets grotere werk, maar ze kwamen op deze afstand ook goed uit de voeten en namen op tijd de tijd voor een kleine verpozing.

De 50 EM, ook wel Kennedymars genoemd, maar dan een echte, was zoals al eerder gezegd met 15 deelnemers maar mager bezet. Wij hadden hier 5 deelnemers op het parkoers: **Marcella Creemers** is tijdens zulke 'prestaties' meer gezelligheid gewend, ze bleef echter stug doorlopen en zal zeker de groepsdiscipline gemist hebben. **Henk Vink** realiseerde een mooie tijd. Wie weet kreeg hij daarvoor niet een extra huldiging ginds in het mooie Schelluinen. Inmiddels weten we ook uit 'betrouwbare bron' hoe Henk een Kennedymars weet te waarderen.

Marca Nelen en **Evert van Ampting** moeten we samen noemen. Ze helpen elkaar over inzinkingen heen, nemen de tijd voor een pauze en zijn altijd in voor een praatje. Misschien een volgende keer 12 minuutjes vlugger dan hebben ook jullie beiden een eigen 'nummertje'! **Cor van der Heijden**, is weer terug op het 'snelle' wandelpad. Ofschoon hij zich een dik uur vergiste in de aanvangstijd zat Cor daar niet mee en hij bereikte de finish ruim voor sluitingstijd.

Op de 24 uur hadden we een goede bezetting met 41 deelnemers. Voor OLAT traden hier 7 personen aan. **Jan Warrink** had kennelijk niet direct door dat het in eerste instantie bedoeld was om de eindstreep te halen. Hij ging te snel van start om moest dat na 4 en een half uur bekopen met uitvallen. De wandelvrienden **Michel van Krimpen** en **Ronald van Oort** waren na Loon op Zand misschien een ogenblik overmoedig geworden en dachten hier meteen door te kunnen stoten naar de fel begeerde titel van Continental Centurion. Helaas, het mocht niet

geboden. Wij danken Joop, Mariet en Jannet voor al die uurtjes dat ze bezig waren. Uiteraard ook dank aan 'Zaal Dennenoord' waar we een gastvrij thuis vonden. Ook dank aan Loek Zwennes, als 'manus van alles'.

Op post 2 waren Paul Rietjes en Piet Edel (beiden van AV Weert), Willem Schoonhen, en Regina sr en Regina jr Martens bedrijvig in de weer voor de wandelaars. Af en toe werd door enkele 'aanwezige fans' ook een handje geholpen.

Conny, Willem en Deborah boden daar waar nodig ook 'medische bijstand'.

Alle hier genoemde vrijwilligers hartelijk dank en zeker niet op de laatste plaats die van de wandelaars, die dankzij jullie hulp veel baat hebben gehad bij het telkens weer voorgehouden drankje of hapje.

Toch durf ik hier met trots de namen te noemen van die paar mensen die 'in het hokje' de hele 24 uur uit zaten: Toos van de Boom, Frans van de Boom, Margriet Fischer en mijn persoon, en echt meer hadden we er niet! Gelukkig werden we tijdens de donkere nachtelijke uren op afstand geïnformeerd door Pierre Emans die ons per megafoon de nummers doorgaf. Mocht u op het eindrapport niet altijd het juiste cijfer treffen, wij schreven het neer en lieten het zo meetellen. Wij zaten er voor u, met dank aan Toos, Margriet, Frans en Pierre!

lukken en na ruim achttien uur wandelen besloten ze even de pas in te houden om zo alsnog voor de 24-uursherinnering in aanmerking te komen. Een leuk moment om dan met het kindje erbij de prijs in ontvangst te mogen nemen. **Piet de Ruijter**, ons wandelend boegbeeld, eindigt zo'n etmaal wandelen met dezelfde glimlach als waarmee hij eraan begint. Altijd een praatje klaar en hij blijft gaan voor de prestatie! **Hugo Prinsen en Boetje Hulselan** hadden elkaar gevonden. Hugo, reeds een beetje ervaren op de grote afstand, wist Boetje feilloos naar de eindstreep te loodsen. Ik weet niet of Hugo door had dat hij steeds verder "bakboord" ging, maar na het voltooiën van de 100 EM hadden ze nog ruim de tijd om er een paar kleine rondjes aan toe te voegen. Even dreigde een onwillige spier Boetje dwars te zitten, maar nu is hij toch Continental Centurion en als ik me niet vergis daarmee ook 'OLAT-debutant' op deze afstand.

Ik heb hem reeds genoemd, de algemeen winnaar van dit 24-uurswandel-evenement werd **Frits van Duijnhoven**. Onafgebroken draaide Frits zijn rondjes en ervaren wedstrijdlopers als Adje Leermakers en Manfred Loch hadden het nakijken. Het moet voor Frits een buitengewone voldoening zijn geweest om na Loon op Zand en Sittard ook hier als een groots sportman de baan te kunnen verlaten. Frits ging samen met zijn vrouw, een wisselbokaal en de hoofdprijs terug naar Helmond. De volgende dag werd via Radio Omroep Brabant zijn naam, door Theo Tromp, dan ook alle eer aan gedaan.

Tot slot: Het OLAT-wandelevenement 2003 in Weert mag als geslaagd worden beschouwd. Alle personen die hierboven zijn genoemd, zowel vrijwilliger als wandelaar verdienen onze dank: hetzij wegens zijn of haar inzet voor het evenement of door zijn of haar sportieve prestatie.

Rest mij alleen onze teleurstelling te uiten over de opkomst op zondagmorgen bij de recreatieve afstanden van 20 en 10 km. De investering aan menskracht in vele

uren van voorbereiding bij het uitzetten en bepijlen van de routes, het voorbereiden van de verzorging en de kosten die daarmee gepaard gingen, waren vergeefs. Toch moeten we het team dat dit alles begeleidde hartelijk danken voor hun inzet voor de OLAT, een Brabantse club te gast in Weert. De waardering voor hen is groot, de blijk bleef uit. Met dank aan: Tjeu en Cor v/d Kerkhof, Joop Krul, Toon van Wordragen en Lieske en Dini op het inschrijfbureau.

REACTIE CENTURION VERENIGING NEDERLAND

Door: Theo Tromp

In het aprilnummer van het OLAT-Nieuws heeft ondergetekende (Theo Tromp C-639) het ontstaan van de Continental Centurion van OLAT in Sint-Oedenrode beschreven en de gedachte daarachter van onze oprichter Cornelis van Montfort †.

Daarin schreef ik dat OLAT het voortouw had genomen wat betreft enkele veranderingen en dat Engeland ons daarin navolde en er stonden ook enkele onzorgvuldigheden in. De secretaris van de Centurion Vereniging Nederland (CVN) Piet Jansens C-389 reageerde hierop.

OLAT heeft vanaf de eerste Continental-Centurion in 1973 steeds een rondedeparkoers gehad in Sint-Oedenrode van 10 Engelse Mijlen (16 km), dames mochten daar ook starten en men had niet verplicht een startlicentie nodig om bij OLAT op de Centurion-afstand te starten. OLAT-leden moesten voordat OLAT zich in 1980 bij de KNAU aansloot, steeds met een (onderhandse) licentie van Fortuna'67, onder deze naam starten. Deze OLAT-leden waren echter geen lid van Fortuna'67, maar hadden daar alleen een startlicentie.

Ronedeparkoers: ik vertelde in dat stuk dat in het jaar 1980 ook Leicester overging op een rondedeparkoers. Zelf kende ik in Engeland alleen de wedstrijden London to Brighthelmston en Leicester - Skegness. Engeland bleek hier echter pas in 1902 mee begonnen te zijn. De eerste wedstrijden vanaf 1877 waren 'Trackraces' op een rondedeparkoers op een atletiekbaan. Wat dit laatste betreft - het wandelen op een atletiekbaan - zou OLAT nooit een

voorstander zijn geweest. Maar het is niet zo, en dat heb ik ook niet willen beweren, dat OLAT in Engeland aanpassingen heeft afgedwongen. Mij was niet bekend dat er vanaf 1961 ook parkoersen van 10 EM waren in Chigwell en Bristol. Zelf ben ik alleen in Leicester en Ewhurst geweest en hier zijn ze pas later overgegaan op een rondedeparkoers.

Dames: ook is het niet zo dat OLAT de deelname van de dames afdwong in Engeland. Echter is het wel zo dat er vanaf 1973 dames in Nederland mochten starten en in 1977 Ann Sayer uit Engeland in Nederland de 100 Engelse Mijl voltooide. In hetzelfde jaar deden een aantal Engelse dames -eigenlijk stiekem- mee in Bristol. Pas tijdens de jaarlijkse ledenvergadering van de Brotherhood of Centurions werd -dus achteraf- besloten de prestatie van deze dames te erkennen en de namen op te nemen in de lijst van Centurions. Door het dreigen met een totale boycot door de CVN mochten ook vanaf 1978 Nederlandse dames deelnemen in Engeland.

Geen wedstrijdlicentie: anders dan ik stelde, is het niet mogelijk om zonder startlicentie in Engeland Newmarket op 26/27 juli 2003 te starten. Het is echter in het verleden enkele keren voorgekomen, dat men bij een 100 mijl wedstrijddeelnemers zonder startlicentie liet starten (zelf weet ik dat in ieder geval van Leicester). Piet Jansens geeft aan dat dit ook bij drie Nederlanders is gebeurd, deze hebben achteraf in Nederland -door toedoen van de CVN- alsnog een KNAU-licentie bemachtigd en toen was de

---

Brotherhood of Centurions zo inschikkelijk om dit te accepteren en deze personen de Centurion-titel alsnog te geven. Dit gebeurde echter buiten mijn gezichtsveld en zonder dat er enige ruchtbaarheid aan gegeven werd.

NEWMARKET 26/27 JULI

In eerste instantie waren wij van plan om met een OLAT-ploeg naar Engeland te gaan. Dat is bekend gemaakt op onze Algemene Ledenvergadering, ook

Tot slot: het is geen moment mijn bedoeling geweest de Centurion en de Centurion Vereniging Nederland af te kraken. Mogelijk heb ik meer eer naar de OLAT toegetrokken dan we misschien hebben verdiend, maar noem dat maar chauvinisme. Dat men een startlicentie moet hebben en betalen zonder dat er door de KNAU iets tegenover wordt gesteld, blijft mij echter bevreemden. Zie hun aandacht bij onze wedstrijden in Olland en Weert: Nihil. Als ik kijk naar een Nacht van Loon en een Internationaal Wandelevenement zie ik dat de wandelaars daar ook zonder licentie behoorlijke afstanden kunnen overbruggen.

RWV 75 jaar, jubileumnachttocht

Door: Klaas Bakker

Het is alweer raak. Nog een jubileumtocht, deze keer bij de Rotterdamse Wandelsport Vereniging. Omdat ik weet dat het bij de RWV altijd mooie en goed georganiseerde tochten zijn met een uitstekende verzorging onderweg, kon ik deze tocht niet aan mij voorbij laten gaan. En met mij waren er meer die er zo over dachten. Toch viel de opkomst voor deze nachtelijke wandeling tegen, terwijl je kon kiezen uit twee afstanden, namelijk 50 en 75 km.

Er werd gestart in Vlaardingen-Oost, vlakbij het NS-station vanuit een groot sportcomplex. Vrijdagavond, even voor de start om 23.00 uur, doet de voorzitter van RWV, Gijs den Ouden, nog enkele mededelingen betreffende de tocht en worden twee leden, namelijk de oud-voorzitter Wim van Vliet en Wout van Wieringen verrast met een aandenken vanwege hun 50-jarig lidmaatschap.

Dan beginnen 80 deelnemers aan de 75 km en iets meer dan 30 personen starten op de 50 km.

De eerste verzorgingspost komt al na ruim 5 km wandelen, net voor de splitsing met de 50 km. Wij hebben dan een smal paadje langs een brede vaart achter ons gelaten, waar het zonder zaklantaarn uitkijken geblazen was om op het goede pad te blijven en geen slippertje in de vaart te maken. Verder ging de route door een wandelpark, waar de vlierstruiken in volle bloei stonden en een felle penetrante geur verspreidden.

Op 15 km hadden we weer een verzorgingspost. Daarna gaat het door een donker bos naar een fietspad langs de Nieuwe Waterweg. Hier krijgen we een ruime blik over het water, en ondanks het nachtelijke uur passeren er altijd nog enkele boten.

Op 23 km komen we bij de eerste binnenrust, een blikje cola heb ik dan wel verdiend. Uit mijn weekendtas, die hier naartoe gebracht is, pak ik ook nog twee pannenkoeken. Dus tot de volgende rustpauze heb ik voldoende energie in voorraad.

De 75-kilometerwandelaars maken nu een extra ronde van ongeveer 21 km ten opzichte van de 50-kilometer-

leden van de RWV en LAT gaven te kennen dan met onze groep mee te willen gaan. Echter, de datum werd verplaatst en viel toen net vier dagen voor onze Kempenlandtocht, dit heeft ons doen besluiten om deze reis af te blazen. Het is echter niet bewust gebeurd om deze datum niet in het OLAT-Nieuws op te nemen. Alle belangstellende OLAT-leden waren al op de hoogte gebracht.

wandelaars en wij komen straks weer terug op deze binnenrust. Maar zover is het nog lang niet. Eerst gaan we richting Hoek van Holland en komen terug over een brede asfaltweg langs de Nieuwe Waterweg. Ondertussen is het licht geworden en we zien dat de binnenlopende schepen net iets sneller gaan dan wij wandelen! We zien ook veel zwanen langs de oever zwemmen, ze scharrelen tussen de keien aan de waterkant hun ontbijt bij elkaar.

Inmiddels loopt de klok al tegen 5.45 uur als wij bij de binnenrust aankomen.

Na de rust zijn we richting Delft gaan wandelen. Het weer is zomers; na een zwoele nacht volgt een zonnige, heldere morgen. Eerst komen we door De Lier, daar zien we de kassen met tomaten, de watertanks en de bloemen. Net voorbij een tunneltje komen we bij verzorgingspost nummer 5, op ongeveer 50 km. Voordat we in Delft zijn, wandelen we door een schitterend landelijk gebied. Ik hoor kievieten, grutto's en een vliegtuig overvliegen. In een brede sloot langs de weg zijn de karpers aan het kuitschieten en hebben even geen aandacht voor de eendagsmeerkoetkuikens die ze als ontbijt in een keer naar binnen plachten te zuigen. Het oppervlaktewater is hier weer redelijk schoon, want er bloeien zwanebloemen en gele lis aan de waterkant. Op verzorgingspost nummer 6 staat Gijs, niet alleen als voorzitter, maar ook als pannenkoekenbakker staat hij zijn mannetje.

In Delft hebben we nog een binnenrust, we hebben dan 60 km afgelegd. Het is ondertussen bijna 9.00 uur en op straat en de wandelpaden wordt het alsmat drukker met mensen die hun hond en kinderen uitlaten. Als we de bebouwing verder achter ons hebben gelaten, gaan we zo langzamerhand over schelpen- en graspaden richting finish. Op bijna 1 km bereiken we de laatste verzorgingspost, deze keer met tompoezen. Ook op de andere posten hadden we al veel extra's gehad, zoals een warme gehaktbal, soep, pannenkoeken en een fruitsalade. Misschien dat we daardoor ook langer onderweg zijn gebleven. Om 11.20 uur was ik terug op het sport-

complex, vanwaar we de vorige avond waren vertrokken. Bij aanvang en tijdens deze jubileumtocht van RWV heb ik diverse OLAT-leden opgemerkt, zoals Wim Brooymans, Hugo Prinsen, Piet de Ruijter, Paul Canters, Joop Krul en er zullen er nog wel een paar meer zijn geweest die ik niet direct bij naam ken.

Kennedymars Koninklijke Marine vanuit Anna Paulowna

Door: Henk Vink

Op 24 mei gaan we om 22.00 uur van start voor de 4^e Kennedymars van de Koninklijke Marine. We beginnen met 65 deelnemers aan deze tocht. De meest deskundige weerprofeten beloofden ons een droge nacht, slechts een enkeling dacht ergens een vlekje regen in zijn glazen bol te zien. Desalniettemin gingen we met z'n allen goed geluimd op weg. De werkelijkheid zou dus ook heel anders uitpakken.

Er vormden zich al snel vaste wandelgroepjes en twee personen gingen er al meteen als een pijl vandoor. Die zouden zoals later bleek ook als eersten ergens tussen acht en negen uur binnenkomen. Zelf liep ik bijna de hele tocht samen met Annie Vermeer en Jan Smits. Eerst liepen we in westelijke richting naar de N-9 en vervolgens weer naar het oosten door de mooie Anna Paulownapolder. Na 12,6 km kwamen we in het plaatsje Oudesluis waar we de eerste rust hadden in een kerk. Daarna liepen we over heel erg lange, rechte wegen naar de mooie plaatsen Wieringerwaard en Slootdorp. Hier ergens tussenin hielden we op 20,3 km een pauze bij een rustpost die was ingericht in een oude boerderij. Vanaf Slootdorp gingen we naar het noorden richting het Amstelmeer, waar in De Haukes, op 29,8 km de eerste binnenrust was. Hier konden we in een verwarmde legertent, ook over onze tassen beschikken. We konden ons tegoed doen aan koffie, soep, broodjes, enz. Na ongeveer 10 minuten gingen we weer verder en we liepen nu langs de rand van het oude eiland Wieringen richting de A-7. Inmiddels begint het een beetje te miezeren, maar dat deert ons nog niet want ze zeggen dat het droog zal blijven. Maar op den duur begon de lucht toch wel heel erg donker te worden! Op 35 km begon het dan echt te regenen. Maar echt, we dachten toen nog steeds dat het wel mee zou vallen. Vlak voor de volgende rustpost, waar we trouwens prima werden verzorgd in een grote boerderij, begon het echt hard te regenen en we besloten wat langer op deze post te blijven tot het over zou zijn. Toen er na 15 minuten nog geen verbetering was waar te nemen gingen we toch weer op weg, in de wetenschap dat we op de volgende post in Den Oever over onze tassen konden beschikken. Al heel vlug waren we geheel doorweekt. Dan komt ons een auto achterop gereden, met 4 jonge vrouwen erin die ons een lift aanboden. Mijn hormonen begonnen wel even op te spelen, maar ik besloot toch maar om het aanbod af te slaan.. Zichtbaar teleurgesteld

Bij binnenkomst eerst nog iets drinken, want met dit warme weer verlies je heel wat vocht.

Dan is er de douche en je voelt je lekker opgefrist en bijna fit genoeg om weer aan andere wandeltochten te denken die je ook nog graag wilt wandelen.

reden de dames verder en konden wij onze wandeling vervolgen.

We liepen onder de A-7 door en gingen het Robbenoordbos in, waar het ondanks het aanbreken van de nieuwe dageraad wel heel erg donker was. Dankzij de mooie schelpaden konden we toch goed door het bos lopen. Eenmaal uit het bos waren we snel in Den Oever. Hier was de verzorgingspost ingericht bij een voetbalvereniging. Ook hier was de verzorging prima. We trokken droge kleren aan en na ongeveer een half uur gingen we weer op pad. Het regende nog even hard en we waren alweer snel doornat.

Nu het daglicht was aangebroken werd de wandelroute alleen maar mooier. We wandelden over het oude eiland Wieringen met zijn vele oude boerderijen, zijn heel kleine dorpjes en vele mooie vergezichten, die met de zon erbij nog veel mooier zijn. Maar helaas, het regende nog steeds.

Via Hippolytushoef, op 57 km, liepen we terug naar De Haukes op 65 km. Hier besloten we om onze natte kleren maar aan te houden en weer snel op weg te gaan want het regende nog steeds. Vanaf De Haukes liepen we nu over een grasdijk langs het Amstelmeer. Het eerste deel van deze dijk was kort afgegraasd door de velschape die ons meewarig aanstaarden en waarschijnlijk dachten: wat denken die van ons. Een enkel schaap begroette ons nog met geblaat. Nadat we over een hek waren geklommen was ook het gras meteen 'drie kontje hoger' gegroeid en onze voeten werden nog eens extra nat.

Nadat we die dijk hadden verlaten, begon ook het weer wat op te klaren en werd het zowaar nog droog!

Na nog enkele polderwegen en 2 verzorgingsposten bereikten we 'vermoeid, maar voldaan' om 11 uur de finish. De latere wandelaars kwamen zelfs met zonnig weer binnen.

Na een heerlijke douche en een lekker pilsje denk je dan alleen nog met grote tevredenheid terug aan deze tocht die zeker meer deelnemers verdient.

Daarom van mijn kant, een oproep aan alle OLAT-leden: zet in 2004 Anna Paulowna in jullie agenda, want die tocht is heel mooi. De verzorging erg goed. De route-informatie en bepijling uitmuntend. De route is tijdens de nacht met pijlen aangegeven, aangevuld met pijlen op de grond en op eventueel moeilijke punten hangen zelfs breeklichtjes. Bovendien is er een goede routebeschrijving.

Programma 2003

23 augustus GR AE Polleur - Remouchamps 28 en 20 km

27/28 sept. GR 56 Schönberg - St. Vith (overnachting in Jeugdherberg)

Toen dit clubblad naar de drukker ging, waren er voor ons clubweekend van 27/28 september naar Schönberg nog 3 plaatsen beschikbaar. Als u mee wilt, bel dan meteen met Toon van Wordragen. Hij kan u zeggen of de plaatsen nog vrij zijn. Per 15 juli worden de definitieve reserveringen gemaakt. Bel dus direct naar Toon: 0495-537775

25 oktober GR 573 Eupen - Botrange 23 en 17 km

Reglement Clubreizen OLAT

Inschrijven mogelijk tot 1 maand voor de reisdatum.

Inschrijven d.m.v. overmaking op gironummer 70.68.01 t.n.v. w.s.v. OLAT te Weert, onder vermelding van: datum clubreis en het aantal personen dat deelneemt en de gewenste opstapplaats.

Kosten dagtocht:	OLAT-leden	€17,50	Kosten weekend:	OLAT-leden	€50,00
	Niet-leden	€21,00		Niet-leden	€60,00

Afmelden is telefonisch mogelijk. ☎ 0495-537775

Bij afmelding tot uiterlijk 10 dagen voor de tocht kan de betaling worden doorgeboekt naar de volgende tocht.

Op uw verzoek kan 't bedrag minus €1,10 worden teruggestort.

Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of doorgeboekt.

Mocht u verkeerd gelopen zijn bel na de afgesproken tijd de **NOODTELEFOON**; het nummer staat op de deelnamelijst.

Opstapplaatsen en -tijden:

Eindhoven NS (Fuutlaan) 7.25 uur

Weert NS 8.10 uur

En bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert, ☎ 0495-537775

E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

Ourthepad GR 57 van Durbuy naar Hotton

Door: Ad van Asten

Zaterdag 14 juni. Het belooft een schitterende dag te worden als we 's morgens rond 06.00 uur naar buiten kijken; geen wolkje te zien boven Son en omgeving. Jan van Gorkum neemt vandaag alle honneurs van bus 2 voor zijn rekening. Onze reguliere reisleader Frans kan, wegens omstandigheden, niet mee met de club.

Bij de Eindhovense opstapplaats is het zo druk dat de bus, op de reserveringen van Jagershorst na, al vol loopt. Er zijn veel 'nieuwe gezichten' bij en ik weet niet of het ook allemaal 'OLAT is' wat vandaag mee naar het zuiden trekt. Soms lijkt het, boven Jan zijn 'favoriete' deunen uit, wel alsof we richting zoete lieve Gerritje gaan in plaats van naar de Ardennen.

Om goed kwart over 10 zijn we in het Centrum van Durbuy en kunnen we onze routebeschrijving afhalen bij Jan Hendriks, die post gevat heeft op het terras van ons rendez-vous. Een goeie manier om iedereen op de koffie te krijgen, maar vlak onze routiniers niet uit!. We zijn dit jaar al voor de tweede keer in dit mooie stadje, het kleinste van België wordt graag gezegd, maar dat zal zo wel geweest zijn rond 1331 toen dit 'Luxemburgs' provincieplaatsje zijn stadsrechten verwierf.

Het is nog even zoeken in de tekst waar we precies aan onze wandeling moeten beginnen, maar zodra Toon aangeduid heeft: daar ergens, zijn we er uit!

'Point de vue' staat er aan het begin van de trappen en aangezien we geen Frans kennen, valt ons alleen maar op dat de keien voor onze schoenen ongelijk liggen en dan meestal op 'ooghoopte'. En zo blijven we genieten 'in het zweet des aanschijn'.

Als we het wagen om even om te kijken zien we alleen maar donkere wolken die dreigend op ons afkomen.

We wandelen vervolgens door Barveau, waar het gezellig druk is, en de kroegjes reeds in bedrijf zijn. Dit stadje heeft toeristisch nogal wat te bieden, zoals het

Domein de Hotemme, een bospark van 150 ha dat vrij toegankelijk is. Even voorbij het station van Barveau vallen de eerste druppels en de jacks en plu's komen uit de rugzak.

Als regen, bliksem en gedonder echt losbarsten mogen we een bospad inslaan en de bomen staan hier zo te zien al een tijdje, ze bieden ons in ieder geval een flinke beschutting tegen de regenvlagen. Aan de naam van de helling die we ondertussen moeten beklimmen te oordelen kan het hier ook flink 'mauwen', en daar hebben ze het heuveltje ook naar genoemd.

Als we even later boven op de helling zijn is er niets dat ons nog kan beschermen tegen het hemelwater en de

bliksems die de donkere lucht doorklieven. Gelukkig trekt het onweer al gauw weg naar het noorden en daarmee is het gevaar in dit geval geweken.

In de omgeving waar we nu wandelen liggen een paar 'keien' die alleszeggende namen meekregen, zoals Lit du Diable (bed van de duivel) en Pierre Haina, een opvallende, overhellende, witte rotsblok van ruim 3 meter hoog, die we maar laten voor wat het is.! Even raken we in het ongewisse als een markering ons naar elders lokt, maar we staan pal en gaan rechtdoor. Het gevoel voor richting (de routebeschrijving is intussen tot pulp vergaan) laat ons niet in de steek en rond het middaguur bereiken we Wéris.

We hebben er 10 km op zitten, een kopje koffie in het dorpsrestaurant is niet te versmaden. Enkele bekenden hadden hetzelfde idee, maar bereikten deze plaats al iets eerder dan wij. Hier zijn vanmorgen ook de 20-kilometerwandelaars gestart.

Wéris heeft, net als zoveel oude Belgische dorpjes, een eigen uitstraling en kent een lange historie. Neem bijvoorbeeld de kerk waar we langs lopen, het gebouw dat stamt uit 1050 ziet er uit als een vesting, met dikke muren en een lage vierkante toren.

Ondertussen schijnt ook de bui leeggelopen te zijn, want het klaart langzamerhand op. Uit de beboste helling die voor ons opdoemt, stijgen nu dampen op, net of daar een grote bosbrand woedt.

Links van ons hebben we een prachtig zicht op de

Vallei van de Aisne. Bij een brug over de Aisne gaan we het bos in en stijgen weer 'naar grote hoogte'. Ons groepje is inmiddels gegroeid tot een man of 8, waaronder ook Pascalle en Pascal, die voor het eerst aan de clubreis deelnemen. Een oefening voor de komende vakantie in Lapland.

Als we in Erezee komen worden we toegewuifd vanaf een terrasje: daar zit nog een groepje van de 20-kilometerwandelaars waaronder: Francien, Trees en Jan Vermeulen. Ze denken wel voor het donker binnen te zijn, tenminste als de afstand klopt die ze voor ogen hebben.

Op het kerkplein staat een groot monument ter nagedachtenis aan de gevallen van het Ardennen Offensief, de kerk zelf ziet er modern uit, dat komt omdat het gebouw al enkele keren door brand werd verwoest.

Erezee verlaten we op volle snelheid, niet omdat het

daar niet leuk zou zijn, maar omdat we de stad over een sterk afdalende asfaltweg uit kunnen lopen, zulke meevallers tref je natuurlijk ook op zo'n tocht.

Na een paar kilometer bereiken we een fraaie weg die ons uitzicht biedt op een beboste helling. De bewoners van een paar huisjes, die daar in een bocht van de weg

staan, hebben een unieke naam voor hun straat bedacht: rue Sous-le-Bois.

Hier krijg ik het idee om maar eens naar Dini te bellen en te melden dat we er voor vier uur zullen zijn. Pas dan merk ik dat m'n gsm'tje nog op non-actief staat. Dini heeft me al een 'paar keer' trachten te lokaliseren, tijdens het onweer en ook nog daarna.

Het is inmiddels prachtig weer geworden en het zonnetje schijnt volop over de valleien.

We komen nu bij Fisenne, waar onze markering stokt. Waarschijnlijk is hier ergens een aanpassing van de route op handen. De witrode markering is duidelijk verwijderd. We volgen de raad, die we elkaar geven, op en komen in het dorpje Fisenne. Onze markering is nog nergens te zien, maar de beschrijving zegt dat we ergens linksaf een pad in moeten. Dan is ook de markering weer terug en we kunnen het pad onbekommerd vervolgen.

Piet (Tilburg) begint nu echter achterop te raken, er is duidelijk iets aan de hand met een van zijn voeten. Hij zegt tegen ons dat we door moeten lopen, anders halen we de tijdslimiet van vier uur bij de soeppost niet. Piet zal bij de soeppost afhaken. De andere Piet en ik hebben nu evenwel een probleem: wie zal er lezen??

Tot de kapel van Sint-Roch gaat alles nog goed. Ook de volgende bocht weten Piet en ik te vinden, maar dan gaat er ergens 'iets' mis. We zien een belangrijk zijstraatje over het hoofd! Waarom staat het ook zo overdreven duidelijk aangegeven: *deze weg mondt naast de weide uit op een veldweg die langs rechts naar het dorpje Soy loopt*. En dat doen Piet, Job en ik!!!

Om de ontbrekende markering maken we ons dan even geen zorgen en de regel die na de hierboven staande komt lees ik nu pas. En daar staat: *wij draaien echter scherp naar links en dringen het bos in langs een brede bosweg!!!* In plaats daarvan nemen wij de Dorpsstraat van Soy en de reguliere asfaltbaan naar Meline en het riviertje de Isabelle. Het is wel zo'n 2 kilometer extra, maar gelukkig de goede kant op...naar beneden!

Bij de verzorgingspost meld ik me om vijf over vier af en mag als laatste door: ze zien aan me dat ik in vorm ben en die paar kilometers nog wel aan kan. Terwijl ik me ga afmelden bij de post, is Piet alvast uit voorzorg het zijstraatje naar Hotton op gegaan.

We passeren nog een paar oorlogsmonumenten voordat we het bos ingestuurd worden. Het bospad is door al

onze voorgangers veranderd in een sloot en dat over enkele kilometers. De markering is hier echter duidelijk, beter in ieder geval dan de beschrijving, want daarin hebben ze het ergens anders over. We zien ook nog net hoe Kees zich uit de blubber op het droge werkt en met een 'gewonde hand' de laatste lootjes klaart! Onderweg passeren we Camp Romain en nog een gewone camping. Na een fikse afdaling komen we uiteindelijk bij de Rotsen van Hotton die hoog boven een indrukwekkend stukje van de Ourthe uitsteken. De bergbeklimmers hangen bij bosjes tegen de rotsen aan. Een prachtig gezicht zo van beneden, terwijl de kajaks tegen het sterk stromende water op proberen te peddelen. Een en al vermaak, zo net voor het einde van onze wandeling.

De brug van Hotton is onze eindbestemming en on-

danks dat we iets aan de late kant zijn, is er nog ruimschoots de tijd voor een welverdiende rust in het kroegje op de kade. En, terwijl veel anderen nog van heinde en verre moeten worden aangevoerd genieten wij van ons pilsje en een mooi stukje accordeonmuziek. Als altijd brengen Jan en Frans ons daarna weer netjes op tijd ter plaatse zodat we thuis nog verder kunnen genieten van een mooie zomeravond.

We nemen voor een poosje afscheid en treffen elkaar, hopelijk weer in zomerse sferen, voor een rendez-vous op 23 augustus als we gaan zwerven tussen Polleur en Remouchamps. Tot dan.

COMMISSIE WANDELPADEN

AIRBORNE WANDELPAD MARKET GARDEN

Door: Theo Tromp

Het is een tijdje stil geweest in het OLAT-Nieuws over de OLAT-wandelpaden, maar we zijn er volop mee bezig.

Op het **Graaf van Hornepad** ontstaan binnenkort meer mogelijkheden na het voltooiën van een tunnel onder het spoor. Het IJzeren Man-natuurgebied blijft echter

onderhevig aan veranderingen en er is nog geen zicht op wanneer het zandwinningsgebied weer vrijgegeven wordt voor recreatie. De wandelgidsen raken langzaam op en in 2004 of uiterlijk 2005 zal er een herdruk moeten verschijnen.

Er is regelmatig vraag naar het **Hertog Hendrikpad**,

maar vooral het nieuwe **Airborne Wandelpad 'Market Garden'** is volop in beweging. Je ziet een iets andere naamgeving, we hebben hiervoor gekozen opdat deze ook voor de toekomst herkenning zal geven. Eind juli ligt de route van Neerpelt/Lommel tot Arnhem in concept vast en zal de tweede fase van controleren, vergunningen e.d. aanvragen van start gaan.

Afgelopen periode zijn we meerdere malen in het nieuws geweest via de landelijke media, o.a. in het Brabants Dagblad en het Rotterdams Dagblad, de Volkskrant, de Gelderlander, te horen waren we bij Omroep Gelderland en Omroep Brabant. Zelfs vanuit de TV-sector is er belangstelling.

Medewerking hebben we al gekregen van de Provincies Noord-Brabant en Gelderland en de gemeenten Sint-Oedenrode, Son en Breugel, Veghel, Groesbeek, Grave en Eindhoven.

Al eerder heeft de KNBLO zijn medewerking toegezegd en ook hebben we een toezegging van het ANWB-fonds ontvangen. Met de contactpersonen: Geert Bakker van de ANWB en Arthur van Essen gaan we binnenkort praten over de schakels in de omgeving Oosterbeek, Renkum e.o. Deze rondwandelingen komen mogelijk als varianten in onze wandelgids en mogelijk zijn er nog meer ontwikkelingen samen met de ANWB.

Van alle kanten krijgen we medewerking toegezegd, zoals musea o.a. het Airborne Museum te Oosterbeek en allerlei particuliere initiatieven van mensen die op de hoogte zijn van de Operatie Market Garden.

We zullen deze stromen in goede banen moeten leiden,

maar het zal onmogelijk zijn alles in de wandelgids op te nemen. Anders zak deze niet meer hanteerbaar zijn. De kleur van de markering staat nog steeds niet vast, krijgen we de LAW-status (wit/rood of geel/rood), wordt het geel-blauw of een geheel andere markering? Maar voor het einde van het jaar zal hierover zeker een besluit genomen zijn.

Bij onze verkenningen is het genieten van al die mooie plekjes die we aandoen. De mensen die we ontmoeten en die ieder op zijn/haar beurt hun verhaal kwijt willen. Op onze website zullen binnenkort enkele foto's van opvallende plekjes langs de route worden opgenomen.

Wilt u zo meteen een stukje Airbornepad adopteren, door het jaarlijks (2x) te onderhouden, meld je dan alvast aan. We nemen dan z.s.m. contact met u op.

Openingswandeling 17 t/m 21 september 2004.

Volgende maand zal de etappe-indeling beter zichtbaar zijn, en of er dan één of twee langere etappes van 50 à 60 kilometer of meer bij zijn; het kan bijna niet anders. De totale afstand zal toch wel om en nabij de 240 kilometer komen. Een aantal leden hebben al ingeschreven voor deze openingswandeling, waaraan maximaal 50 wandelaars kunnen deelnemen. Inschrijven kan door overmaking van €25,00 als aanbetaling. Ofschoon de prijs nog niet bekend is, moet men toch rekenen op een totaalprijs van circa €225,-.

Hier is inbegrepen: alle overnachtingen met maaltijden, vervoer tijdens de tocht, verzorging onderweg en een waardig aandenken, T-shirt. Mocht u voor 1 januari besluiten toch niet mee te gaan dan kunt u zich zonder kosten afmelden. Vanaf 1 januari staat de inschrijving voor deze tocht ook open voor niet-leden.

We slapen in groepsverblijven, een lakenzak en slaapzak moet u wel zelf meebrengen.

Besef wel, dat als u zich aanmeldt, dat het geen gewone meerdaagse wandeltocht is. Er wordt van u verwacht dat u onderweg met respect zult deelnemen aan diverse kransleggingen, onthullingen en ontvangsten. Ook 's avonds zullen we aan een aantal activiteiten deelnemen, o.a. het defilé en het ontsteken van het bevrijdingsvuur op het Stadhuisplein in Eindhoven, en de presentatie van de wandelgids op 21 september in ....?.

Wilt u deelnemen, neem dan zo spoedig mogelijk contact op met Theo Tromp.

Verdronken steden langs de Elbe

Door: *Margriet Fischer*

Op aanraden van Theo Tromp die er onlangs met een groep is geweest, gaan Paul en ik voor onze voorjaars-wandelvakantie naar het Elbsandsteingebirge in de Saksische en Bohemische Sweiss. Dit gebied wordt zo genoemd sinds, tijdens de Romantiek rond 1850, een aantal schilders en schrijvers dit gebied ontdekten en er het toerisme op gang brachten. Reeds 100 miljoen jaar geleden is dit bijzondere landschap ontstaan toen er zich in midden-Europa een zee bevond waarin zich al het zand uit de omliggende berggebieden afzette. De Elbe, nu een machtige stroom, maar toen nog een meer, schiep het landschap dat nu nog steeds te bewonderen valt in de vorm van hoog oprijzende zandsteenklompen, verweerd door water, regen en wind. Indrukwekkend en bewandelbaar.

Na een lange reisdag komen we aan in Bad Schandau, waar de gevolgen van de Elbe-overstroming van augustus 2002 nog goed te zien zijn en waar hard wordt gewerkt om alles voor het komende seizoen weer in orde te krijgen. De dame bij de toeristeninformatie vindt voor ons weldra onderdak en aldaar aangekomen worden we hartelijk ontvangen bij Frau Strobach boven de fietsmakerij.

Na een verrassend goed ontbijt de volgende morgen, beginnen we aan onze eerste wandeldag en vertrekken in de richting van de E3, die hier met blauwe streepjes is gemarkeerd. We vallen direct met onze neus in de boter want de klimmen zijn steil, de uitzichten fantastisch en als afwisseling mogen we diverse trapjes, ladders en plateaus beklimmen.

Onze middagboterham genieten we op de top van een van de Felsen met uitzicht op kletterende en van hun triomf genietende sportievelingen, die we aan alle kanten kunnen zien hangen, zitten, vallen en klimmen. Het is een schitterend gezicht om nog net een rood stipje in de verte de armen omhoog te zien steken.

Het doet me steeds weer denken aan die reclame waarin een Japanner vraagt 'you take picture?' We zien de rode rotslijster.

Aangekomen in Schmilka nemen we het veer naar de overkant, de trein naar Bad Schandau, en het veer terug naar de rechteroever.

Het is grappig om te zien hoe de steden voornamelijk op de rechteroever liggen, en het spoor op de

linkeroever ligt. Zo hou je de mensen bezig. Op en neer, heen en weer. Denk aan Drs. P.

De volgende dag beginnen we met het veer, de trein naar Schona en het grensveer naar Hrensko, om een mooie wandeling te maken in Tsjechië. Na anderhalve kilometer zijn we het dorp uit en lopen langs een klaterende beek. Mijn dag kan direct al niet meer stuk, want ik ontdek een ijsvogel!! Daarnaast kijk ik al 20 jaar uit!! En daar vliegt hij zomaar ineens.

Ik weet nu ook hoe hij klinkt en verderop hoor ik hem nog meerdere keren, maar ik krijg hem niet meer te zien.

Na een paar kilometer houdt het kunstig aangelegde wandelpad na een paar tunnels op, maar er liggen kano's klaar om ons in 20 minuten een kilometer verder te brengen. De bestuurder, die werkt met een vaarboom, is een echte komiek, en vertelt ons over de slangenkop, brievenbus van de waterman, Gorilla-kop (Breznjev) en leguanen die we kunnen ontdekken in de grillig gevormde stenen in de kloof. Als je te weinig fantasie hebt, kun je die met het drinken van Wodka een stuk verder ontwikkelen.

Als topstuk laat hij een handbediende waterval zien met Japans patent, die behoorlijk op de lachspieren werkt. Een eind verderop kiezen we voor de route met nog een kanovaart erin, langs dezelfde Kamenice. Daar wordt ons (3 km verder) de slangenstaart aangewezen.

Daarna volgt een pittiger parcours met een gestage klim, vergezeld van adembenemende uitzichten. Ook hier volgen we een stuk van de E3.

Uiteindelijk komen we bij de 'Prebistor', een machtige natuurlijke boog met een overspanning van 27 meter, met diverse uitzichtpunten. Het restaurant 'Valkennest' munt uit in gezelligheid en is gemaakt van kunstig bewerkt hout. Teruggekomen in het dorp

Hrensko besluiten we de Tsjechische specialiteit van het huis te proberen en dat is lekker. Echter, als we aankomen bij het grensveer blijken we te laat, het vaart niet meer. Dan maar lopen naar het dorp stroomafwaarts, maar daarvoor moeten we de grens oversteken, en dat lukt met geen mogelijkheid, de grenswachten laten ons niet door. Officieel gesloten!! Onder oog-en-voetbereik zien we het veer in Schmilka varen, maar kunnen er niet komen. Wat nu? 14 kilometer stroomopwaarts ligt Decin, daar kunnen we de brug over en de trein nemen naar ons huis. Maar om 10 uur gaat de laatste trein, en die halen we dus niet meer.

Gelukkig komen we nog een paar 'veer-en-grenslachtoffers' tegen en vinden een taxi die ons met z'n vieren naar Decin wil brengen. Met een flinke omweg komen we zo nog net op tijd om het veer naar Bad Schandau te halen. Wat een gedoe, wat een frustratie! Omdat het de volgende dag dreigt te gaan regenen en de paden dan erg glad zijn, besluiten we met de trein naar Praag te gaan. Zo hebben we ruim zes uur de tijd om deze prachtige stad te bekijken. Een aanrader!! Mooi, groot en gezellig.

Vanuit ons huis nemen we de volgende dag de weg direct naar boven en komen zo via een stukje E3 aan in het 'Polenztal'. De gele kwikstaart komt hier veel voor. Er staan veel bloemen die ik nog niet ken. Het dal is lieflijk, romantisch, met flirtende vogels en licht stijgend tot we de afslag nemen naar Kurort Rathen, dat ook veel te lijden heeft gehad van de overstroming van de Elbe, en waar we op de onlangs gerenoveerde bovenverdieping van de 'Sonne-ecke' een lekker hapje

eten. De menukaart is geïllustreerd met indrukwekkende foto's.

Dan volgt een fikse stijging naar 'de Bastei' een versterkte vesting uit de middeleeuwen, gebouwd op de indrukwekkende Felsen, met uitzicht op de Elbe die diep beneden ons stroomt. We verbazen ons over de vele dagjesmensen op nette schoenen totdat we zien dat boven op een groot restaurant staat met parkeerplaats. 'you take picture?'

Na afdaling over een rustig pad waar 'tredzekerheid' wordt aangeraden' komen we aan in de Stad Wehlen

waar het water ook flink heeft huisgehouden. Daar nemen we na een slokje het veer en de trein naar 'huis'. Op onze laatste dag nemen we de Kirchnitztalbahn, een tram uit 1898, die als vanouds piept, kraakt en rammelt maar

tegenwoordig voor 40% op zonne-energie loopt, naar de Lichtenhainer Wasserfall, die niet veel voorstelt. Daar nemen we de route naar de 'Kuhstall', een grote natuurlijke grot, hoog gelegen, waar je de 'Himmelleiter' kunt bestijgen, een spannende ijzeren ladder door een smalle kloof, die naar een nog hoger gelegen uitzichtspunt gaat. Daar brengen we een tijdje door op een soort balkon met het bestuderen van een paar kletteraars, die recht voor onze ogen hun kunsten vertonen. We zitten eerste rang voor deze kunst die veel kenmerken heeft.

We volgen zonder al te veel niveaoverschillen de groene stip langs de bergwand; de markeringen in dit gebied zijn werkelijk uitstekend, de bewegwijzering uitmuntend, de natuur wonderschoon. Het laatste stuk gaat omlaag over de trappen van de Obrigensteig, langs de Elbe-promenade en het oude schippersdorpje Postelwitz, waar ook weer veel beschadigingen aan woningen te zien zijn.

Hoewel de mensen in dit gebied zwaar getroffen zijn door de overstroming van de Elbe, zijn ze optimistisch, vriendelijk en vol verwachting wat betreft nieuwe gasten.

In dit gebied willen we terugkomen, en het is de reis dubbel en dwars waard.

60° Ronde van Zuid-Limburg

Door: Constant Dedel

Op zaterdag 17 mei 2003 ging de 60° Ronde van Zuid-Limburg, georganiseerd door de Limburgse Wandelsport Bond, van start vanuit het gebouwtje 'De Spuiklep', dat centraal ligt aan het spoor in Heerlen. Op de eerste dag van deze 3Daagse begon de wandeling om 9.30 uur. De wandelaars hadden op deze dag 30 km voor de boeg.

De eerste kilometers wandelden we door de stad Heerlen met veel parkachtige bossages. Toen we de stad eenmaal achter ons hadden gelaten, trokken we richting Strijthagen. Enkele wandelaars zagen het eerste heuveltje wel zitten en klommen het paadje op om het 'Mijnmonument' van nabij te bewonderen. Even verderop, bij het prachtig gelegen partycentrum 'Overste Hof', waar je alleen al naar toe zou gaan vanwege het reusachtige parkeerterrein, liepen we het bos in en kwamen langs enkele bosvijvers.

Links van ons kregen we zicht op kasteel Strijthagen, met bijbehorende hoeve en ijskelder. Het kasteel ligt in een beekdal met zowel steile als vlakke hellingen.

De steile gedeelten zijn begroeid met hellingbossen. De vlakke delen zijn overwegend in gebruik voor de landbouw. Er liggen nog enkele historische gebouwen in deze omgeving, zoals twee oude boerenhoeven:

Winselerhof en Overste Hof. Deze laatste is thans een horecabedrijf, waar we al eerder langs liepen.

Bij de watermolen, die ook tot het landgoed Strijthagen behoort, hadden we verzorging.

Na deze verzorging liepen we o.a. over een smal berg-

paadje en andere binnenwegen richting kasteel Erenstein. Voordat we het kasteelpark mochten betreden, moest onze startkaart gecontroleerd worden. We liepen over de ophaalbrug en kwamen op de binnenplaats, waar de voormalige bebouwing was aangepast om er ook nu aantrekkelijk te kunnen wonen. Het was een mooi initiatief om ons door zo'n unieke omgeving te laten wandelen. We liepen om het kasteel heen en verlieten het park langs een gracht.

Hierna volgden we de Anstelbeek tot we in een beukenbos kwamen met aardig wat klimmetjes erin. In

Eijgelshoven was een grote rust gepland in basisschool 'De Schatkist', hier konden we van alles en nog wat kopen, maar de soep bleek het meest in trek.

Na de rust wandelden we door diverse bossages en kwamen later door de bebouwde kom van Schaesberg. Het is inmiddels een mooie geste van een plaatselijke schoenmaker om de wandelaars met diverse gratis drankjes een groot plezier te doen. Na Schaesberg gingen we even langs bouwlanden tot Vlekkenkamp, waar door een plaatselijke atletiek- of trimclub de Heide loop georganiseerd werd.

Wij naderden inmiddels de parkeerplaats bij de Toeristenweg op de Brunsummerheide. Hier was door de organisatie een verzorgingspunt ingericht, waar drankjes voor een consumptiebon en echte Limburgse vla voor twee bonnen te krijgen waren.

De Brunsummerheide is een heuvelachtig terrein met bossen en beeklopen, venen, vennetjes, heidevelden en landbouwgronden. Met name de heidevelden zijn uniek, omdat ze als enige in Nederland op een zandbodem voorkomen die niet uit de IJstijd, maar uit het Mioceen stammen. Het zand is hier zo'n dertig miljoen jaar geleden afgezet door de zee. Het is op een aantal plaatsen zeer vochtig, er zijn zelfs delen waar hoogveen voorkomt. De Rode Beek ontspringt hier. Het brongebied van deze beek is zeer waardevol, er komen zeldzame planten voor zoals beenbreuk en wolfsklauw. Het grootste deel van de heide is in de jaren dertig bebost met grove dennen. Inmiddels zijn deze ontginningsbossen grotendeels omgevormd tot gevarieerde, meer natuurlijke bossen. Het gebied wordt gedeeltelijk begraasd door schapen.

We passeerden het bezoekerscentrum van Natuurmonumenten waar veel wandelaars even naar binnen gingen en door de aanwezige informatrice kundig te woord werden gestaan. Sommigen namen ook een cadeautje mee, maar of dat de bedoeling was weet ik niet.

Na het verlaten van dit bijzondere natuurgebied kregen we nog diverse leuke paadjes te bewandelen en kwamen daarna zeer voldaan terug bij De Spuiklep waar menigeen nog tijd nam voor een drankje. Het was goed wandelweer met een enkel buitje er tussendoor. Op zondag 18 mei begonnen we al om 08.00 uur aan de wandeling. Op deze tweede dag moesten we 40 km afleggen. We wandelden in de richting van Kunrade (gemeente Voerendaal) en kwamen daar langs sportvelden. Na Kunrade klommen we over de Kunderberg naar Ubachsberg, waar bij de Bernardushoeve Mingersborg gelegenheid was om te pauzeren. De koffie smaakte er goed, maar je stond er wel even voor in een rij.

De organisatie had bij Ubachsberg de route enigszins moeten wijzigen omdat er gelijktijdig een grote wielervedronde plaats vond, waaraan 12.000 fietsers deelnamen.

Vooraf op dit punt zouden zich problemen kunnen voordoen. De wandelaars hebben overigens weinig of geen last ondervonden van de coureurs en de meeste wandelaars vonden het wel leuk om ze af en toe te zien zwoegen, vooral als ze tegen de heuvels op moesten. Na Ubachsberg liepen we vooral over binnenwegen o.a.

via Trintelen en Overeys naar Wahlwiller. Hier stond bij het clubgebouw 'Wildertref' de verzorgingspost. Na deze verzorging liepen we door weilanden, met diverse draaiportjes, naar Mechelen. Na Mechelen weer door weilanden met draaiportjes en later via voetpaden door het Geuldal richting Bommerig tot aan de asfaltweg bij Camerig. Hier konden we weer even genieten van de coureurs die tegen een heuvel op moesten; wij trouwens ook!

Boven op de top konden wij rusten bij Camping 'De Rozenhof' te Camerig. Hier was het behoorlijk druk, maar met wat geduld kwam iedereen aan de beurt. Omstreeks deze tijd begon het ook flink te regenen en de paadjes door de weilanden en het bos werden behoorlijk glibberig en menigeen ging hier onderuit. De klauterpartijen door het bos waren hier behoorlijk, maar uiteindelijk kwamen we toch heelhuids aan in Vijlen. Na Vijlen liepen we weer door weilanden met draaiportjes en door een 'Stiltegebied'. We zagen hier ook de roodgele markering van het Krijtlandpad. Nadat we weer een ontmoeting hadden met de wielrenners kwamen we in Nijswiller, waar in een bijgebouw van een woonhuis gratis bouillon of citroenthee verstrekt werd. Na Nijswiller liepen we via veldwegen en weilanden naar Simpelveld, waar in de buurtschap Oudemolen de verzorging was.

Na de verzorging via stijgende wegen naar Huls, waarna we weer een weiland in moesten met diverse draai- en klaphekjes. Vervolgens kwamen we bij het natuurreservaat 'Putberg', waar we een erg smal pad moesten volgen. Hier treft men in de bergwand nog oude kalkovens aan. Nadat we dit natuurgebied hadden verlaten, liepen we onder een verkeersviaduct door en wandelden langs hoeve 'De Dohm' en de 'Weltermolen'

weer richting Heerlen. Niet lang daarna bereikten we de finish, waar het wederom gezellig druk was.

Het was goed wandelweer met voornoemde flinke buier er tussendoor.

Op maandag 19 mei vertrokken we om 08.15 uur per trein naar Schin op Geul, waar de wandeltocht begon. Na eerst een stuk door het dorp te hebben gelopen, wandelden we via holle wegen en over de Sousberg, met zicht op de Keutenberg, naar het Geuldal.

Het Geuldal is een van de fraaiste en interessantste beekdalen van ons land. De hellingen zijn vrij steil en de Geul kronkelt hier sterk. Het landschap is zeer afwisselend. Naast de vele bronnen, beekjes, holle wegen, graslanden, bossen, struwelen, heggen en hoogstamboomgaarden zijn ook de typische gebouwen in vakwerkstijl en de watermolens beeldbepalend.

Inmiddels naderden we Wijlre, waar op de parkeerplaats van v.v. Wijlre de verzorging was. Na de verzorging volgden we een veldweg langs de Geul. We passeerden daarna enkele campings, die fraai zijn gelegen aan de oever van deze sterk meanderende rivier, en kwamen in Schin op Geul. Vanaf hier volgden we een pad dat langs diverse pensions en horecagelegenheden loopt. Een mooi slingerend pad leidde ons vervolgens weer langs de Geul naar de bekende Drie Beeldjes bij Valkenburg. Inmiddels is het behoorlijk gaan regenen en het zoeken naar de controlekaart bij Zorgcentrum Oosterbeemd werd al een moeilijke klus met die regenkleding aan en ook nog een paraplu erbij.

In het centrum van Valkenburg zijn veel terrasjes, maar we waren blij er een te vinden waar ook iets te koop was. Het terras waar we pauzeerden was lekker verwarmd met straalkachels. Valkenburg is een toeristenplaats met vele attracties, maar met regenweer is daar

ook niet veel te beleven.

Na de welkome rust wandelden we verder door het stadje en passeerden kasteel Den Halder. Dit kasteel is in gebruik als zetel van de Provinciale Limburgse VVV; in de kelder loopt een expositie van pottenbakkerskunst en schilderijen.

Na passage volgden we de Geul tot aan de brug. Daarna gingen we door het park van het kasteel Oost. Dit kasteel is in gebruik als r.k. middelbare landbouwschool. Het dateert uit de 16e eeuw, maar is in de 19e eeuw geheel verbouwd. Toen we Valkenburg achter ons hadden gelaten en de Schaesberg beklommen hadden, was het uitzicht over Valkenburg en omgeving, ondanks de voortdurende regen, fantastisch. We liepen vervolgens over de flank van de Schaesberg, waar de paadjes inmiddels erg glibberig waren. De organisatie had daarom besloten ons niet langs de Kluis te laten lopen, omdat het pad daar te gevaarlijk was geworden. In Walem gingen we langs weilanden met draaipootjes (Krekelbos) naar Termaar en vervolgens naar Klimmen, waar bij een sportpark de verzorging was. Het regende nog steeds, maar toch besteedden hier veel wandelaars hun laatste consumptiebonnen. We moesten ook nog

over een veldweg, die helemaal overwoekerd is door gras. Door de regen en vele voetstappen voor ons was dat pad bijna onbegaanbaar geworden. In Voerendaal kwamen we langs kasteel Haeren, dat dateert uit de 16e eeuw. Ook het vijverpark, waar we doorheen liepen en het nieuwe winkelcentrum zijn mooie wandelpromenades.

Tot slot liepen we door het Cortenbacherbos en passeerden het kasteel Cortenbach. Het Cortenbacherbos is een moerasbos dat gedeeltelijk is ontstaan in een oude visvijver van het naburige kasteel Cortenbach.

Vervolgens liepen we nog langs kasteel Terworm en bereikten na enige tijd de finish.

Zoals gezegd: het weer werkte op deze laatste dag niet erg mee, maar desondanks werd het een geslaagde 3Daagse. Er namen in totaal 863 wandelaars deel aan deze jubileum-Ronde van Zuid-Limburg

Drents-Friese Wold Wandelvierdaagse vanuit Diever

Door: Henri Floor en Coos Verburg

www.henrifloor.nl

Van **22 t/m 25 mei 2003** werd de Drents Friese Wold Wandelvierdaagse georganiseerd vanuit Diever in de gemeente Westerveld. De start was vanuit het Dingspilhuus.

In Drenthe kende men zeker vanaf de tiende eeuw het zogenaamde Landrecht, hetgeen door de bisschop werd erkend. Dit Landrecht werd uitgevoerd door een Drents rechtscollege genaamd de Etstoel. Deze werd gevormd door een Drost en 24 Eten, de laatsten gevormd door 4 gekozen vertegenwoordigers per 6 Dingspelen.

1e wandeldag, donderdag 22 mei 2003

We begonnen even na 7 uur aan het 40-kilometer-parkeers. De afstanden van 10, 20 en 30 km werden ook georganiseerd. Bij de start was het zwaar bewolkt weer, waar een hele fijne motregen uitviel.

De wandeling voerde in zuid-zuidwestelijke richting. Daarbij kwamen we door de plaatsen Diever, Wittelte en Uffelte. Onderweg was veel natuurschoon te bewonderen, zoals het Olden Diever Veld, het Wittelerveld, het Oosterzand, het Westertzand, het Uffelerveen, het Hollingerveld en de Uffelter Es.

We hadden een rustpost in wegrestaurant Frederikshaven. De 40 km voerde verder nog tweemaal over de Drentse Hoofdvaart. Heen staken we de 1e Uffelterbrug over en terug de 2e Uffelterbrug. Bij de 2e Uffelterbrug moesten we even wachten tot drie plezierjachten voorbij gevaren waren. Er waren 2 wandelaars, die naar de brugwachter toeliepen. Ze vroegen hem of hij niet gezien had dat er wandelaars aankwamen.

De tocht voerde veelal over onverharde wegen en paden. Vaak ook over graswegen. De route was over

2e wandeldag, vrijdag 23 mei 2003

We werden wakker met een gestaag neervallende regen. Bij de start was het droog, maar het was zwaar bewolkt en er hing een grijze sluier waar elk moment regen uit kon vallen.

We liepen in zuidoostelijke richting en kregen uitzicht op molen De Vlijt. We zetten koers naar de Drentse

het algemeen goed gepijld.

Maar de

parkeersbeschrijving was erg onder de maat. Het lettertype was erg klein. Verder klopten niet alle omschrijvingen. En de omschrijvingen waren erg kort zoals: "zandweg rechts". Er ontbraken ook een aantal omschrijvingen. Een paar rustposten stonden niet op de juiste plaats in de parkeersbeschrijving.

De totale afstand bedroeg 39,2 km. Onderweg waren er zeven rustposten. Hiervan waren er drie binnerrusten. Het IVV-nummer was 16733. Er was een deelnemster getuige van de geboorte van een veulen. Ze zag op een gegeven moment een heleboel wandelaars staan. Eerst dacht ze dat er een verzorgingspost moest zijn. Dichterbij gekomen bleken de mensen langs een weiland te staan waar een paard een veulen baarde. Ze hoorde, dat dit toch wel bijzonder was, omdat de meeste geboortes van veulens 's nachts plaatsvinden.

Op 6½ km was de eerste rustpost. Daarna zetten we koers naar de Havezate Oldengaerde. We naderden deze Havezate aan de achterkant en daar stond een groot standbeeld. Het stond voor ons achterstevoren. We

konden niet goed zien wat het voorstelde. We dwaalden verder door de Westeinder Es en de tocht voerde wisselend door bos en open terrein.

Op 11,8 km was de tweede rustpost in de kantine van camping Torentjeshoek. De parkoersbeschrijving was net als de eerste dag slecht te volgen. Het lettertype was weer zeer klein en de omschrijvingen waren zeer summier. Maar de bepijling was goed en de natuur was mooi. Door bosgebied zetten we koers naar de uitgestrekte Dwingelose Heide. Het deed ons denken aan de Strabrechtse Heide, alleen de flats op de achtergrond ontbreken hier. Na een slinger over de Dwingelose Heide liepen we langs de Radiotelescoop. Even tevoren hadden we een verbodsbord gepasseerd, waarbij het verboden was om met ingeschakelde GSM te lopen, vanwege storingen in het radiotelescoopverkeer.

Op 18,9 km was een rustpost bij Staatsbosbeheer. Hier

3e wandeldag, zaterdag 24 mei 2003

Bij de start om 7 uur was het nat van de regen, die de voorgaande nacht was gevallen. Maar het was nu droog en dat bleef het tot 13.00 uur. We verlieten Diever in zuidelijke richting. Maar spoedig veranderden we van richting en liepen noordwaarts. Daarbij liepen we al in de beginfase over een lang graspad langs weilanden. Volgens de ingetekende route liepen we vlak langs de Kalkovens van Diever. Maar deze zagen we niet. Net als de voorgaande dagen werd ook deze wandeldag totaal geen informatie gegeven, waar we zoal langs liepen of hoe de natuurgebieden heetten, waar we doorheen liepen.

Op 5,6 km was de eerste rust- en stempelpost. Deze was gelegen in camping- en bungalowpark 't Wildrijck. Daarna dwaalden we verder door bosgebied Dieverzand. We zagen regelmatig varens en ook diverse mossen in de bossen.

Op 9,4 km was een rust- en stempelpost in de tent van de organisatie. Hier dronken we een kopje koffie. We bevonden ons hier bij zandgebied De Witte Bergen. We dwaalden verder, wisselend door natuurgebied Berkenheuvel of boswachterij Smilde.

Op 14,5 km was een rustpost in café Hoeve aan den

was een diashow van Nationaal Park Dingeloërveld. Voor ons was dit een goede gelegenheid om aan onze lunch te beginnen. Daarna begonnen we aan de lus van de 40 km. Deze voerde veelal door bosgebied, Daarbij kwamen we langs het Slichteveen, het Lange Veen, het Koelevaartsveen, het Westerveen, de Reigersplas, het Wolf Klauwtjesveen, het Zandveen en het Modderveen. Op 23,9 km hadden we een rustpost in het orientatiecentrum van Staatsbosbeheer. Deze was niet ver gelegen van de A28-snelweg, maar we hoorden geen autolawaai van deze snelweg.

Op 29,2 km hadden we opnieuw een rustpost. Deze was dezelfde als die op 18,9 km. Opnieuw dwaalden we door bosgebied, maar spoedig kregen we open terrein en liepen daarbij door buurtschap Lhee. Nu zetten we koers naar Dwingeloo en doorkruisten deze plaats door het centrum. Daarbij kwamen we langs een pannenkoekenrestaurant. Toen we daar 's avonds dineerden en zeiden dat we er 's middags langs gelopen waren, vroeg de eigenares wat voor wandeltocht dat eigenlijk was. Ze had veel mensen met paraplu voorbij zien lopen. En ze liepen ook sneller dan de doorsnee-toerist.

Op 34,1 km hadden we een laatste rust- en stempelpost aan de rand van Dwingeloo. Het laatste traject kon niet de schoonheidsprijs krijgen. Tussen Dieverburg en Diever volgden we de doorgaande verkeersweg. Het was een regenachtige dag geworden. Diverse zandwegen waren doordrenkt van het water. Daardoor was het zwaar lopen. We liepen deze dag nogal eens langs fraai bloeiende gele brom. Ook zagen we flink wat paarden in weilanden lopen. Het IVV-nummer was 16734.

Weg te Oude Willem. Nu kregen we de lus van de 40 km. Deze was erg mooi en voerde door het nieuwe ontginningsgebied van stroomgebied Vledder A. Er waren onderweg wel ontelbare plassen water. Regelmatig liepen we langs de kant van het pad om de plassen te ontwijken.

In Wateren hadden we op 18,1 km nog een rustpost in de schuur van een boerderij. Hier nuttigden we onze meegenomen mondvoorraad. We hadden hier een rust van 20 minuten. We spraken met een man over de parkoersbeschrijving. Hij was verbaasd van ons te horen dat de parkoersbeschrijving zo slecht was. De volgende dag sprak hij ons aan en zei, dat hij van een wandelaar had gehoord, dat deze om drie uur 's middags nog het plan had om het 10 km parkoers te lopen. Toen hij hoorde dat de bepijling was weggehaald, besloot hij op de parkoersbeschrijving te lopen. Na een uur kwam hij terug met de mededeling dat hij er helemaal niet uitkwam.

We vervolgden ons pad en kregen op een gedeelte een omleiding voorgeschoteld. Voor een gedeelte van het beschreven parkoers had de organisatie op het laatste moment geen toestemming gekregen. Hierdoor was er

een parkoerswijziging, die echter niet voor extra afstand zorgde. Voordat we de rustpost Hoeve aan den Weg bereikten was de omleiding al voorbij. Deze verzorgingspost lag op 24,3 km.

Toen we het bord van de plaats Oude Willem passeerden, zagen we even verderop een wat ouder huis staan met de naam De Jonge Willem. Hoofdzakelijk door boswachterij Smilde liepen we naar de rustpost op 30,4 km. Het was vreemd dat hier het vervolg van de 30 en 40 km niet stond aangegeven. Er was niemand van

4e wandeldag, zondag 25 mei 2003

Het had 's nachts weer eens flink geregend. Toen de wekker om 5.00 uur afliep regende het nog. Ook toen wij om 6.45 uur het startbureau bereikten regeerde koning Pluvius. Maar om 7.00 uur was het droog. En dat bleef het de rest van de wandeldag ook. Vlak voordat het welkomsttoespraakje van de dag werd gehouden riep iemand of er niet over het weer zou worden gepraat.

We verlieten de start en Diever langs de VVV. Op de parkeerplaats tegenover de VVV stond welgeteld één auto. En dat was een buitenlandse camper, vermoedelijk van één van de wandelaars. We dwaalden door het bosgebied Berkenheuvel. We begonnen al aardig te wennen aan de gebrekkige parkoersbeschrijving, maar het was ook al de vierde en laatste wandeldag. De eerste rustpost was in buurthuis "Oens Huus" te Wapse op 6,5 km. Nadat we op de vorige dagen op de eerste rustpost een vrucht hadden gehad, kregen we nu een rol pepermunt.

We vervolgden ons pad door het Wapserveld en het Zuiderveld. Door de vele regen van de voorgaande dagen waren de zandwegen en -paden verzadigd met water. Talrijke plassen bevonden zich dan ook op de paden. Mede dankzij de wandelaars voor ons waren veel paden in echte blubberpaden veranderd. Er lag nu soms zoveel water op de paden, dat je niet meer zocht hoe je er het beste omheen kon lopen, maar waar je het minst diep in wegzakte.

Op 14,7 km was de tweede rustpost in de mobiele tent van de organisatie. We hadden al zo'n grote trek, dat we besloten aan onze lunch te beginnen. Het was weliswaar pas halftien, maar we hadden ook al om halfzes ontbeten. Na een rust van 20 minuten vervolgden we ons pad.

We dwaalden nu verder rondom de plaats Vledder en op 20,5 km hadden we een rust in café restaurant 't Koloniehof te Frederiksoord. Hier was een doolhof. *Deze doolhof uit 1992 is gelegen op een expositieterrein*

de organisatie op deze splitsing aanwezig, zodat we op goed geluk verder liepen. Het geluk was met ons, want even later zagen we onze vertrouwde markeringen weer.

Door bosgebied Dieverzand liepen we weer naar 't Wildrijck. Hier was de laatste rustpost op 36,2 km. Rond 13.00 uur was het begonnen te miezeren. De totale afstand bedroeg 39,8 km. Het IVV-nummer was 16735.

waar men "zich een beeld [kan] vormen van het leven wonen en werken zoals zich dat, in de [19e] eeuw, in de koloniën van de Maatschappij van Weldadigheid afspeelde." De doolhof is in 1997 opengesteld. Het planvorm bestaat uit een zeshoek. Er is een ingang, tevens uitgang. De hagen zijn van [haagbeuk] fagus sylvatica. De zeshoekige vorm herhaalt zich in het padenpatroon; de hoeken die de - brede - paden maken zijn 60° en 120°. In het midden bevindt zich een houten uitzichtconstructie van twee verdiepingen. Van hieruit hadden we een uitzicht over de omgeving.

We dwaalden om en door het Sterrebos alvorens Frederiksoord te verlaten. We zetten weer koers naar Vledder en hadden op 25,6 km opnieuw een rust in de mobiele tent van de organisatie.

Nu volgde een heel mooi stuk over zandwegen, zandpaden en graspaden door open weilandengebied langs de Vledder A, de Steenwijker Aa en de Wasperveense A. De laatste kilometers van de tocht liepen we langs de verkeersweg van Vledder naar Diever. Deze was nu niet zo druk omdat het traject van Vledder naar Wapse was afgesloten.

Al met al was het toch een geslaagde vierdaagse geworden. De parkoersen waren merkbaar uitgezet door een ervaren parkoersbouwer.

Daardoor hebben we hiervan flink genoten. Bovendien was de bepijling, met uitzondering van splitsingen van de verschillende afstanden, goed. Verder valt de rust, ook van de organisatieleden, op. Een week later liepen we de Drentse Wandelvierdaagse vanuit

Odoorn. Nu kunnen we al zeggen dat als we volgende jaar een keuze moeten maken, dat we dan deze vierdaagse vanuit Diever zullen lopen. Het IVV-nummer was 16736.

24e Voet- en fietsbedevaartstocht van Vlokhoven naar Den Bosch

Door: Piet Royakkers

Vandaag, 10 mei ben ik vroeg opgestaan om me tijdig bij de deelnemers te voegen die vanaf Vlokhoven in een gezamenlijke voettocht naar Den Bosch zullen wandelen, als een Pelgrimstocht ter verering van Onze

Lieve Vrouw. Na enige voorbereiding reed ik met de auto naar Woensel. Ik meldde me bij de leiding en nadat de rugzakken in de volgauto's waren gelegd konden we precies om 5.00 uur vanaf de kerk in Vlokhoven

vertrekken. We waren met 42 personen en om 8.00 uur zouden nog eens 19 personen per fiets vertrekken om zich onderweg bij ons aan te sluiten. Het was prima wandelweer en de fietsers zouden daar natuurlijk ook van profiteren.

Zo vroeg in de morgen was het nog wel wat koud, maar met een vest aan was het best om te doen. Iedereen was goed gemutst en de vogeltjes begonnen al aan hun hoogste lied. Vanaf Woensel liepen we over Ekkersrijt en daarna door de bossen en langs akkers naar Vernhout bij St.-Oedenrode. Hier hielden we onze eerste rust-pauze. De verzorgingspost had al alles gereed staan en de verzorgers verwendden ons met koffie, thee of frisdrank. Met het meegebrachte brood konden we de inwendige mens een beetje versterken om er weer tegen te kunnen voor de volgende etappe.

Onderweg genoten we van deze mooie lentedag en verwonderden ons wederom hoe mooi de ontluikende natuur kan zijn. We bewonderden de bloemenpracht die de lente ons telkens weer toont. Wij liepen verder naar Boskant, een kerkdorp dat tot St.-Oedenrode behoort. Vanaf hier ging het verder door een prachtige omgeving naar Olland, een plaatsje dat we natuurlijk allemaal kennen als bakermat van onze wandelclub. We kwamen hier om 9.00 uur aan en onze verzorgers hadden alles al in gereedheid gebracht om ons voor de tweede keer te verwennen. De rust en het gezellig samenzijn deden ons allen goed. Bij ons vertrek kregen we nog een Mars voor onderweg.

De wandeling ging verder richting St. Michielsgestel, waar we bij het voormalig Klein Seminarie onze derde rustpauze hadden; hier sloten de fietsers zich bij ons aan. Vervolgens begonnen we aan ons laatste traject tot bij Den Bosch. Ook nu werden we extra verwend met een stukje fruit voor onderweg. We hielden de moed er nog steeds goed in.

Van verre zagen we al de hoge torenflat van ons Provinciehuis, een herkenningsteken dat we bleven zien tot we er bijna vlak onder stonden.

Voor u gelezen: door de redactie

Brit maakt bizarre tocht naar de Noordpool

Je moet er maar zin in hebben; een wandeling van 64 dagen, door de meest barre weersomstandigheden, en dan ook nog eens met het risico dat er elk moment een ijsbeer naast je op kan duiken... Deze vooruitzichten konden Pen Hadow niet afschrikken, want deze 41-jarige Brit is als eerste mens alleen naar de Noordpool gelopen. In tegenstelling tot andere avonturiers maakte hij geen gebruik van tussentijdse voedselvoorziening, benzine en bijzondere hulpmiddelen.

Na een tocht van 764 kilometer vanaf Ward Hunt Island aan de Canadese zijde van de Noordpool bereikte hij maandag zijn doel. Hij deed er, lopend en kruipend, 64 dagen over, een dag minder dan het doel dat hij zich had gesteld. Tijdens zijn barre tocht moest Hadow het

Bij de Pettelaarse Schans kregen we onze laatste verzorging en toen begonnen we aan de laatste kilometers de stad in. We arriveerden om 13.00 uur bij de Sint Jan. We hadden de tocht weer kunnen voltooien. In de kapel met het beeld van de Zoete Moeder van Den Bosch staken we vervolgens de lichtjes aan en baden ter intentie van anderen en onszelf.

Dit jaar is het precies 150 jaar geleden dat het beeld van Onze Lieve Vrouw vanuit Brussel naar Den Bosch terug werd gebracht. Al meer dan zes eeuwen is de beeltenis van Onze Lieve Vrouw van Den Bosch een middelpunt van Mariadevotie.

Om 13.15 uur hadden we nog een korte gebedsdienst op het hoogkoor van de Sint Jan. Dit was een waardige afsluiting van deze mooie bedevaartstocht.

Hierna waren we nog gezellig bij elkaar in 'Grand Café Silva Ducis' aan de Parade. We dronken er een kop koffie en aten er natuurlijk een Bossche Bol bij. Na nog wat napraten over de pelgrimstocht werd huiswaarts gekeerd.

Graag wil ik nog een woord van dank richten aan de groep die ons heeft verzorgd tijdens deze wandeltocht, ze hebben het weer voortreffelijk gedaan. Door de morele en fysieke steun die deze verzorgers ons boden waren wij, de wandelaars en fietsers, in staat deze tocht succesvol te volbrengen.

Volgend jaar wordt deze tocht voor de 25e keer georganiseerd. De leiding wil graag plaats maken voor jongeren, opdat het organiseren van deze wandel- en fietsbedevaartstocht mag blijven voortbestaan. Het zou heel erg jammer zijn als dit niet zou lukken. Ik wil daarom een dringend beroep doen op jongeren die zich geroepen voelen taken van zittende bestuursleden over te nemen, dan kan ook na de 25e keer deze mooie bedevaartstraditie tot in lengte van jaren naar Onze Lieve Vrouw in Den Bosch blijven voortduren.

zien vol te houden bij temperaturen ver onder het nulpunt, waarbij het dieptepunt min 45 graden Celsius was. Toch kreeg hij ook te maken met grote stukken open water, omdat het ijs was gesmolten, doordat de zon 24 uur per dag scheen. Het meest kritische moment was op 30 april, toen Hadow door dun ijs zakte en tot zijn oksels in het ijskoude water zonk. Daarbij verloor hij een van zijn ski's en liep hij bevriezingswonden op. Uit angst voor ijsberen sliep hij altijd met een geladen geweer naast zich. Veel levende wezens heeft hij tijdens zijn tocht overigens niet gezien: een paar poolhazen, een zeehond en een sneeuwgorse.

Naar een speciale site over de wandeling:
<http://www.polartravel.co.uk/pensolo.html>

EEN NIEUW WANDELPAD UITZETTEN HEEFT HEEL WAT VOETEN IN DE AARDE

Een nieuwe, permanente wandelroute is in de maak. Van het Belgische Lommel naar Arnhem. 230 km stappen langs de paden die de geallieerden in september 1944 namen, tijdens Operatie Market Garden.

Door: Bob van Huët, De Gelderlander

Een slordige 25.000 kilometer heeft Marinus van Roosmalen (68) onder de zolen. De voorzitter van de 700 leden tellende wandelsportvereniging de 'Ollandse Lange Afstand Tippelaars' (OLAT) uit St.-Oedenrode heeft zo'n beetje alle Nederlandse wandelpaden gelopen. Tijd dus voor een nieuw pad: het Market Garden Pad. De route die nu wordt voorbereid door zijn werkgroep van wandelvrienden volgt het aanvalsplan van de Britse veldmaarschalk Montgomery. Die wilde de oorlog bekorten met een snelle opmars richting Duitsland, onder meer door acht bruggen te veroveren. De uiteindelijke Slag om Arnhem maakte deel uit van de Operatie Market Garden. Marinus heeft nog persoonlijke herinneringen aan dat militaire spektakelstuk van 59 jaar geleden. 'Op die bewuste zondagmorgen zag ik blinkende dingen in de lucht, dat waren vliegtuigen. De Duitsers stonden op de grond te wachten. Opeens zag ik allemaal gekleurde doekjes naar beneden komen: parachutes met soldaten eraan. Er werd gelijk geschoten. We hadden een grote schuilkelder achter ons huis in St.-Oedenrode, daarin zaten we veilig.' Het idee voor een Market Garden-pad ontstond bij de vijftigste herdenking van de aanval. Dat het vervolgens bijna tien jaar duurde voordat het wandelparcours vorm kreeg zegt iets over de

gecompliceerde organisatie achter elk nieuwe wandelpad. Van Roosmalen prijst de inzet van vele vrijwilligers. Ze bekijken elke meter van het traject, bestuderen eventuele omleidingen en zoeken uit aan wie het land toebehoort. Daarna volgen besprekingen met de verschillende grondeigenaren, over toegang van terreinen en markering van de wandelroute. 'Zo'n pad uitzetten is niet iets dat je eventjes doet', zegt de Brabander met gevoel voor understatement. Na het uitzetten volgt dan het halfjaarlijkse onderhoud van 230 km pad. En ook daarin zitten vele honderden uren vrijwilligerswerk. Dit nieuwe pad kost ongeveer 30.000 euro, zegt van Roosmalen. Hij maakt het rekensommetje: kaartrecht (het mogen afdrukken van kaarten op borden en in de wandelgidsen): 2000 euro. Vijftien overzichtsboarden in het landschap (met illustraties en historische uitleg ter plaatse): totaal 12.000

euro. Wegwijzers en 'wandelbomen' met pijlen: totaal 5000 euro. Voorbereidingskosten plus markering: 2000 euro, en een eerste bestelling aan wandelgidsen rond het nieuw pad nog eens 7000 euro.

Voor de kranslegging bij alle monumenten die bij de opening van het pad worden gepasseerd heeft van Roosmalen nog eens

1000 euro gereserveerd. Het is allemaal mogelijk dankzij subsidies van de wandelsportbond KNBLO, de provincies Noord-Brabant en Gelderland, en sponsorgeld.

Het Market Garden-pad begint volgend jaar in Lommel en loopt via Valkenswaard, Aalst-Waalre, Eindhoven, Son en Breugel, Best, St.-Oedenrode, Veghel, Uden, Grave, Overen Nederasselt, Groesbeek, Nijmegen, Elst, Driel en Oosterbeek naar Arnhem. De OLAT-werkgroep is op dit moment bezig met het verfijnen van de route en hoopt die in augustus gereed te hebben. Daarna moeten afspraken gemaakt worden met pensions en hotels onderweg voor eventuele overnachtingen. Vijftig OLAT-wandelaars gaan volgend jaar van 17 tot en met 21 september per dag zo'n 50 kilometer van het pad lopen, als een soort laatste controle. Daarna wordt de route voor het publiek geopend.

Hallo Wandelaars

9^e Drentse Wandelvierdaagse van Diever

Op donderdag 22 mei zijn Kees Mol en Inge van Egmond (dat zijn verder Kees en ik) aan de aan de Drents/Friese Wold Vierdaagse begonnen in Diever. Op de eerste dag vertrokken wij rond 8.30 uur bij het Dingspilhuus. Op de route liepen we veelal langs bossen met weinig verharde paden. Het was een heel mooie route en we hadden redelijk weer. Kees liep de 40 km en ik vond de 30 al een hele prestatie. Op de rustaccommodaties konden we van alles kopen en er waren ook mobiele posten. Ik was omstreeks 15.30 uur binnen, maar Kees had toch iets meer tijd nodig. Op vrijdagmorgen hadden we al om 7.30 uur ontbeten en we konden er weer tegenaan voor onze tweede dagtocht. We liepen richting Dwingeloo. Kees natuurlijk weer op de 40 en ik op de 30 km. Het was erg slecht

door: Inge van Egmond

weer, maar gelukkig was de tocht wel mooi. In Dwingeloo ben ik ooit op groepskamp geweest en het was leuk om hier weer eens te wandelen. Bij de rustpost kwam ik Jans ook nog tegen. Deze wandeling sloot ik omstreeks 14.45 uur af.

De derde dag begonnen we, met droog weer, om 8.15 uur. Ook nu wandelden we weer in een mooie omgeving met veel heide en bos. Het parkoers was goed aangegeven: blauw voor de 40 km en groen voor de 30 km, de 20 km was rood en de 10 was in het geel. Na verloop van tijd ging het toch weer regenen, maar omdat de route zo mooi was vond ik dat niet zo erg. Op zaterdagavond zijn Kees en ik nog even naar het Dingspilhuus geweest en daar was het gezellig met nog een aantal wandelaars.

Zondag, alweer de laatste dag van deze 4Daagse. Ook nu hadden ze weer een mooi parkoers uitgezet. Dit keer niet zo veel bossen. We gingen nu meer naar het veengebied, dat vond ik ook mooi. Er waren goede rustplaatsen en de verzorging was prima. We hebben van deze tocht genoten.

De 4Daagse van Odoorn

Op 29 mei begonnen Kees en ik aan de Twentse Wandelvierdaagse vanuit Odoorn. In tegenstelling tot Diever was het nu hoogzomer.

Kees ging al om 7.00 uur van start en hij deed er weer 40 zoals de vorige week. Ik ben inmiddels gewend om 30 km te wandelen. Ik ontbeet om 7.00 uur bij de familie waar wij te gast waren. Wij liepen Odoorn nu alweer voor het 10^e jaar. Ons kun je vanaf nu gerust volhouders noemen! Om 8.00 uur begon ik aan een afwisselend parkoers en was omstreeks 14.45 uur aan de finish.

Vrijdag 30 mei stond er een koude wind. Kees moest weer vroeg uit de veren. Hij wilde weer om 7.00 uur starten, maar, volgens zijn zeggen, stond er ook een file van 10 km dus dat was op het nippertje. Het weer werd weer mooi en zonnig. Mijn afstand van 30 km werd ruim overschreden en lag volgens deskundigen dicht bij de 35 km. Alles was goed gepijld en ik was rond 15.15 uur binnen.

Omdat Kees ook op de derde dag weer vroeg op wilde staan, had ik de veren de avond ervoor niet zo goed opgeschud, dus hij stond al vroeg voor zijn bed en kon om

Aan de finish kreeg ik nog een mooie roos, dat zijn toch leuke dingen.

Volgend jaar wordt deze 4Daagse gehouden van 27 t/m 30 mei.

7.00 uur starten. Ik ben een uurtje later gestart en de tocht ging richting Schoonoord. Daar ben ik nog even in het openluchtmuseum naar Ellert en Brammert gaan kijken. Dat is echt leuk om te zien. Bij het 'Land van Bartje' had ik geen kans op een stoel, maar bij een andere post deed ik een uitvinding: ik zet er voortaan gewoon mijn rugzak op en die houdt de stoel dan wel vrij. De 4^e dag moest Kees ook weer vroeg op en hij startte om 7.00 uur en ik rond 8.00 uur. Het was mooi en zonnig weer. Het parkoers was goed gepijld. We liepen richting Exloo, vooral door bossen en dat bood ons een goede beschutting tegen de zon. Bij de rustpost in Exloo had mijn rugzak het weer goed voor elkaar en zo heb ik voortaan steeds weer een stoel. Op deze dag was de afstand wel wat korter dan vrijdag, nu ongeveer 28 km. Voor de laatste rustpost ben ik nog even langs de Leewal gelopen. Op deze laatste dag was ik om 14.05 uur binnen.

Alles bij elkaar waren het weer mooie wandeldagen. Vooral ook onze dank aan de familie Eerenstein, daar hebben wij het 10 jaar best naar onze zin gehad.

Wandelen langs de Nederlands – Belgische grens

De grenspalen rondom Weert en Valkenswaard (2)

Piet Jansens

Op 2^e Pinksterdag komen Co en Lies Bieze langs, want we hebben afgesproken om samen een dag er op uit te trekken om een aantal bijzondere grenspalen en situaties langs de grens te bekijken. Zoals al eerder vermeld is Co Bieze de eerste persoon in Nederland die een overzicht heeft gemaakt van alle grenspalen langs de Nederlands – Belgische grens en de grensstenen langs de Nederlands-Duitse grens. Ook heeft hij vele publicaties daarover op zijn naam staan en zijn er een aantal tentoonstellingen geweest. Afgelopen zaterdagavond zijn we al wezen kennismaken bij hun thuis in Eindhoven waar natuurlijk uitvoerig over de grenspalen werd gesproken.

We rijden via de Achelse Kluis naar de Abdijweg, zetten de auto aan de kant en wandelen langs een aantal akkers naar de grens. Co wijst op een houten kruis en een informatiebordje waar in het jaar 1648 een vluchtkerk heeft gestaan waar de katholieke bevolking van Leende en Valkenswaard naar toe ging in het zgn.

Vrije Luikerland. Iets verderop prikt Co met een stok in de grond en wijst ons aan waar de fundering van deze kerk nog steeds in de grond zit maar nu overwoekerd is door gras. Het is nog het enige overblijfsel uit die tijd. In het midden ervan staat nog een stenen kruis. Het is

maar goed dat we zo'n goede gids bij ons hebben want voor een leek is deze plek niet te vinden.

We gaan door naar Grenspaal 176 en hier is de bijzonderheid dat vlak ernaast een oude grenssteen staat op het punt waar de gemeenten Budel, Soerendonk, Leende, Hamont (B) en Achel (B) samenkomen. Op de grenssteen staat aan de ene kant het opschrift:

Baronie van Cranendonck en aan de andere kant: **Baronie van Hees en Leen.**

In het jaar 1440 wordt al over dit punt geschreven en de grens is hier dus in ruim 600 jaar niet veranderd. In de volksmond wordt gesproken over de "dubbele poal" en douaneambtenaren noemden dit tweetal: "de inspecteur en de chef".

Van Co krijg ik een prachtige reproductie van een schilderij met beide palen er op.

Grenspaal 175 staat iets verder langs een bospad en we rijden verder door naar Grenspaal 174. Ook hier is een bijzondere situatie want op 6 mei 2000 is op deze plaats het monument onthuld van de **'Elektrische Draad'**. In de 1^e Wereldoorlog van 1914 – 1918 was Nederland niet bezet in tegenstelling tot België, wat in het begin leidde tot een omvangrijke smokkel in het grensgebied. Dit tot grote ergernis van de Duitsers die in 1915 de grens vanaf Vaals tot aan de Noordzee totaal afsloten met een elektrische omheining van 3 rijen breed en van 6 draden hoog waarvan de middelste rij werd geladen met 3000 volt. Dit had talrijke slachtoffers tot gevolg waarvoor nu dus een stukje werd nagebouwd als gedenkplaats. Afgelopen voorjaar was er op de televisie nog een documentaire over te zien. Naast dit monument staat een Douanepaal uit het jaar 1662 zoals er wat verderop bij Budel nog een aantal staan waar we nu naar toe gaan.

In de 17^e eeuw grensde de gemeente Budel in het zuiden en westen aan het Prinsbisdom Luik en in het oosten aan het Overkwartier Gelre, dat tot de Spaanse en later tot de Oostenrijkse Nederlanden behoorde. Het dorp was dus aan drie zijden omsloten door 'buitenlands' gebied. Hierdoor was het noodzakelijk dat op het gebied van douanerechten meer gedaan moest worden dan in andere grensdorpen en zo werden er op de diverse uitgaande wegen douanepalen geplaatst. Dit gebeurde op last van de Admiraliteit van de Maas te

Rotterdam. De palen zijn erg groot en steken ongeveer 2 meter de grond in en zo'n 2,50 er bovenuit. Op de paal staat het Wapen van de Admiraliteit en drie letters P van de woorden Pugno Pro Patria (Ik vecht voor het Vaderland.) Er moeten tientallen van deze palen hebben gestaan doch momenteel zijn er rondom Budel nog een vijftal douanepalen die nog in redelijke staat verkeren en waar de heemkundekring zich over het onderhoud heeft ontfermd. Van Co krijg ik nog een mooie kopie van de **'Akte van de Admiraliteit van 1662'**.

We hebben er een mooie dag opzitten met het bekijken van de vele bijzondere situaties langs de grens en via de Grenspalen 171 en 172 rijden we terug om eerst nog bij de Achelse Kluis een 'Trappist' in te nemen. Op de camping nemen we afscheid en beloven elkaar regelmatig op de hoogte te houden van de bevindingen langs de grens.

ST. CUTHBERT'S WAY (3)

MELROSE TO LINDISFARNE, 1 – 11 JUNI 1999

Door: Christiaan en Félice Koehler

Sectie 4

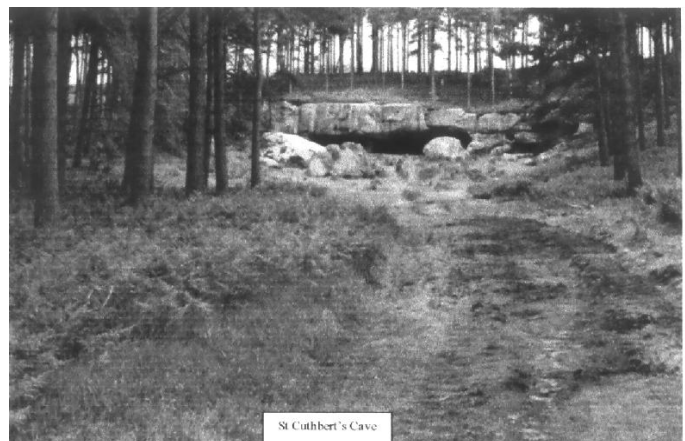
Van Wooler naar Lindisfarne

Er staat 'n koude N-W wind, maar het is gelukkig droog. Met weemoed laten we de Cheviot Hills achter ons met tegelijkertijd het prettige vooruitzicht dat de Noordzee in beeld komt.

Na een laatste, maar flinke klim over de Northumberland-heide, dalen we scherp af naar het dal van 'The River Till' "the only English tributary of the River Tweed, which starts its life as the River Breamish high on the Ceviot Hills.

Weetwood Bridge vraagt om een kleine pauze om uit te kijken over het heldere kabbelende water en het kleurrijke panorama. 't Is heerlijk wandelen in dit glooiende gebied tussen eindeloos lijkende akkers. De gehuchten West- en East Horton, die we passeren, stellen niks voor; het wordt avond voordat we iets van een echte bebouwing te zien krijgen.

Achter een koolzaadakker rijst het hoog oplopende bos 'Cockenheugh' op, waarin 'St. Cutberts Cave' ligt. In plaats van een rustig bedevaartsoord aan te treffen ontmoeten we daar een groep wazige ongere figuren, die er de middagpauze doorbrengen temidden van rondslingerende kleding, flessen, etc. Later zien we, dat zij, vermoedelijk strafvervangende klussers, deel uitmaken van een groep werklieden, die bezig zijn

met het maken van een afrastering.

Aldus blijft er voor ons weinig anders over dan een vluchtige rondgang om de 'Cave' en kunnen we ons plan om hier te pauzeren wel vergeten. Deze pech wordt echter ruimschoots gecompenseerd door wat ons nu te wachten staat. Dichtbij de 'Cave' klimmen we over een 'barbed wire fence' met het vermoeden, dat we het pad wel ergens kunnen oppikken. Dat klopt gelukkig, aan het einde van een omhooglopend steenslagpaadje zien we de markering tegen een kale helling. We gaan tegen de bult op en wat zien we in de verte?...de glinsterende Noordzee.

Waar kun je dan beter picknicken dan dáár!

Verrukkelijk! En wat een panorama! We kunnen als het ware een stuk van ons eerdere Northumberland Coastal Walk op de voet volgen; de kustcontouren bij Berwick-upon-Tweed, Holy Island nu onze eindbestemming, de 2 voortorens van Guile Point, Bamburch Castle, de haven van Seahouses, van waaruit we toen naar de Farne Island zijn gevaren om de broedkolonies te zien. Van af deze 'Greensheen Hill' +205 m kunnen we tevens het verdere verloop van onze tocht volgen, zijnde de route van de pelgrims, die jaarlijks van de 'Cave' naar Holy Island lopen en bij laag water barrevoets naar het eiland waden. Zo ver gaat onze

belangstelling niet; wij nemen liever de 'Cause Way'!

We dalen met de kustlijn in beeld over een oude slingerende bridle-way geleidelijk naar omlaag en komen uiteindelijk terecht op grillige stukken grasland bezaaid met zwerfkeien en duizenden grazende schapen. De diepe snelstromende 'Middleton Burn', een natuurlijke begrenzing, kunnen we via een stevige brug met zware klaphekken oversteken om daarna onze weg te vervolgen over 'gorse-coverder-cliffs'.

'Shiellow Wood' is een opmerkelijk en veelbelovend jong loofhoutbos op een glooiende bodem. Een

sectie 4 tweede dag

Goedgeluimd gaan we om 9.45 h op pad, niet terug naar Fenwick maar volgens de stafkaart binnendoor richting Fanhamhill om daar de officiële route weer op te pakken. Ergens bij een cottage houdt het pad op. Een

slingerend pad, wat smalle stroompjes en rondom vogelgeluiden bieden uitstekende voorwaarden voor een heerlijke wandeling. Het aangrenzende 'Ulfa Hill Wood' is afgerasterd, ons pad 'which can be very muddy after rain' loopt er langs.

'Muddy'? En hoe! Spekgladde, kleverige blubber die soms tot aan de enkels reikt, handenwerk aan takken en struiken om niet onderuit te gaan, alsmaar stap voor stap proberen om vooruit te komen, kortom levensgevaarlijk en bovendien geen enkele kans op een alternatief pad, **foei!**

Ons schoeisel, vol met deze kleverige drek, weegt kilo's zwaarder. Bijna een kilometer tijdvreterende ellende; een onbegrijpelijk contrast met het vorige bos. Hier gaan we nooit meer heen!

'The woodland here is known as Kyloe Dolly Wood, and it was here that the original Leylandii cypress stock was raised in the 19th century, when the woods were owned by the Leylands family of nearby Haggerston Castle. It has since become one of the most popular hedging plants in the country'. (and in the Netherlands as well)

Slechts luttele kilometers merkwaardig gebied scheiden ons van de Noordzee. Inderdaad merkwaardig; schapenfarmsyards, grasland met koeien, akkers met tarwe, the East Coast Main Railwayline, de plaats

Fenwick, wat gehuchten, cliffs met iets van een strand en dat alles in een glooiend landschap met de zee op de achtergrond. Dáár moet je doorheen om bij de Causeway naar Holy Island te komen. (Causeway is een weg, die slechts bij eb zichtbaar en begaanbaar is.) Wij lopen slechts tot Fenwick en buigen dan noordelijk af naar het gehucht West Mains om in het B&B van Berry & Mags Chater de nacht door te brengen. We arriveren daar om 17.15 h.

In 1997 hebben we tijdens onze Northumbria Coastal Walk 2 nachten bij de gastvrije Mag geloged. 't Is of we thuiskomen, we worden hartelijk begroet, krijgen onmiddellijk een fijne

kamer met eigen sanitair aangeboden om ons wat op te frissen en worden uitgenodigd om in de lounge een kop thee te drinken. West Mains, dat nog geen 10 huizen telt, heeft een tankstation, bushalte, jeugdherberg en een 'local pub' en was ooit een belangrijke pleisterplaats langs 'the great North Road' van Londen naar Edinburgh. In die 'local pub' eten we een pretentieloos maar degelijk barméal, waarop het goed slapen is. Mag komt de volgende ochtend met 'n tot in de puntjes verzorgd zoveel gangen breakfast, dat zijn weerga niet kent en een lekkere fles koffie voor onderweg toe.

vertrek 9.45 h

vriendelijk vrouwtje wijst ons iets van een spoor door een soort weiland en zegt dat aan het einde wel een hekje met daarachter een pad te voorschijn zal komen. Klopt, iets verder bij een farmyard scheert een farmer

zijn ooiën rondom de staart kaal met de bedoeling de ram een aantrekkelijke entree te bieden tijdens de paring.

Vanuit een omvangrijke akker met manshoge tarwe stap

je plots op een duin met daaronder het smalle strand. Langs de kustlijn liggen honderden omvangrijke betonblokken, die in WO2 een eventuele Duitse invasie zouden moeten verhinderen. Bij een onderbreking in deze zogenaamde beveiliging mondt een landweg uit op de Causeway naar Holy Island. 't Is nog hoogtij als wij er aankomen. We laten de versperring achter ons om ons heil te zoeken in de luwte van een duin. We breken onze mondvoorraad aan onder het genot van Mag's heerlijke koffie en het uitzicht op zee.

Zodra het afgaande water het toelaat stappen we als eersten de causeway op en kuieren, zoals Mozes in de Rode Zee, met de wind in de rug naar het 20 minuten verderop gelegen Holy Island met het bedevaartsoord Lindisfarne.

'Lindisfarne is a must. Here is one of the ancient centres of British culture. Here during the Dark Ages Christianity took root. This little island had a reputation for learning throughout Europe. Even if history bores you there is much to see on Lindisfarne.'

Omdat de aanbevolen B&B bezet is wijken we uit naar 'Belmont' een petieterig huisje met een laag plafond, kleine ramen, donker, bedompt en dringend aan een 'lucht'-beurt toe. We krijgen een 'Vrouw Holle' slaapkamer met een hoog tweepersoonsbed. De smalle gang is donker en diep, de wc is hoog en klein en de badkamer is een soort raamloze kast.

'The Ship Inn' -keeper die ons in 1997 onvergetelijk lekkere salmon sandwiches heeft voorgezet doet het nog eens dunnetjes over en schenkt daarbij 'Lindisfarne Beer brewed on the mainland on privit recipe and label'.

Maar hij laat ons wel vooraf betalen onder het motto: 'So many tourists, you never can tell here!'

Francis, the taxidriver, belooft ons de volgende morgen om 9.00 h bij Eleanor op te halen en vóór 'tide-change' en £ 5 naar de vaste wal te rijden. En dat doet hij!

Het pad naar Lindisfarne is aan beide zijden begroeid met betoverend mooie rood-rose Armeria. De getijdestrook, die toch twee keer per etmaal onder het zoute water verdwijnt, staat er vol mee en je begrijpt niet hoe de bloempjes dat overleven. Op de gekste

plaatsen op dit eiland vind je bloeiende planten en vooral veel rotsplantjes. Muurbloempjes en allerhande klimmers krijgen hier volop kansen. Bij veel huisjes zijn keurige bloembakken uitgestald en dat geeft iets feestelijks in dit toch wel overlopen toeristische oord.

Wij zijn geenszins van plan geweest om een pelgrimstocht te houden; het zijn de belangstelling voor de Cheviot Hills en de liefde voor Northumberland die geleid hebben tot het maken van deze tocht. Met deze keuze slaan we twee vliegen in één klap, met het bijkomende

geluk om voor de tweede keer over de Cause Way naar Lindisfarne op Holy Island te kunnen lopen.

In ons verslag van de 'Northumbrian Coastal Walk' schrijven we over ons bezoek aan Holy Island en de ruïnes van 'The Lindisfarne Priory'. *En wij hebben inmiddels van Christiaan Koehler zijn dagboek over: 'The Northumbrian Coastline Walk' ontvangen en wij zullen u daaruit vanaf september verslag doen.*

Het dominerende en ooit ongenaakbare Lindisfarne Castle, gebouwd op een hoog uitstekende rotspartij, ligt op het uiterste puntje van Holy Island en is slechts over één zeer steil pad bereikbaar. Het hoefijzervormige haventje aan de voet van het kasteel valt door verzanding bij eb vrijwel droog. Het is de thuishaven voor de krabbenvissers, die hun bootjes bij laag water op het zand afmeren.

Het zijn overigens niet alleen de Vikings en de Schotten, die op Holy Island hebben huisgehouden, want:

'On the opposite side of the harbour to the castle are the remains of a 17th century fort, which appears to have been constructed as a defence against Dutch privateer.'

We besluiten de St. Cuthbert's Way met een rondgang door Lindisfarne. Vanaf de verdedigingswal kijken we zowel op de ruïnes van de Priory als op de zuidelijke kustlijn. Op de voorgrond de 2 vuurtorens op Guily Point met daarachter Bydle Bay en Bamburgh Castle. Als we de gids dichtklappen en naar ons B&B gaan hebben we er 112 km opzitten in welgeteld 50½ uur of wel een uurgemiddelde van 2,2 km.

In West Mains, waar Franceis ons heeft afgezet, nemen we de bus naar New-Castle, voor een fractie van de prijs, die we voor een treinreis moeten betalen. 't Is een aardige rit door tal van plaatsjes en gehuchten, waarbij de chauffeur zelfs een oud echtpaar thuis voor de deur afzet, en door het historische en monumentale centrum van Alnwick.

In New-Castle hebben we ruimschoots gelegenheid om de overdekte Grainger Market AD 1830 te bezoeken en het oude stadscentrum door te wandelen. De binnenstad doet moeite om zijn armoedige sporen van wat eens de grootste kolenoverslaghaven van Noord Engeland is geweest uit te wissen. Dit stadsdeel is weinig aantrekkelijk en dat geldt met name voor een soort koffiehuis, dat wij hebben aangedaan; daar ging alles mis. We houden er een hongerig gevoel aan over, waar wij tijdens de boottocht naar IJmuiden een perfect antwoord op vinden in de vorm van een uitgebreid dinerbuffet met wederom een scala aan heerlijke verse vis.

Bij inlevering van de controlepoststempelkaarten ontvangt de vlijtige wandelaar een diploma van de 'Berwick-upon-Tweed Borough Council'.
Met dank aan Christiaan Koehler

Voor recreatieve wandelingen zie: Landelijk Wandelprogramma

5^e KEMPENLANDTOCHT

**LANGE
 AFSTANDWANDELTOCHT
 DONDERDAG 31 JULI
 OP
 VRIJDAG 1 AUGUSTUS**

**Start: Sportcomplex 'De Kievit'
 Linze 13, te Geldrop**

**Starttijd: 110 km 20.00 uur
 80 km 23.00 uur**

**Deelname: 110 km €28,00
 80 km €23,50**

**OLAT-leden, korting: 110 km €5,00
 80 km €3,00**

finish: 1 augustus voor 19.00 uur

info: 06-24175221 of 0495-450325

**20^E KEMPISCHE
 WANDEL DAGEN**

**VRIJDAG 1 AUGUSTUS
 TOT EN MET
 ZONDAG 3 AUGUSTUS**

**Start: Sportcomplex 'De Kievit'
 Linze 13, te Geldrop**

**Afstanden: 35 km 07.00 uur – 10.00 uur
 25 km 08.00 uur – 11.00 uur
 15 km 09.00 uur – 12.00 uur**

info: Mia Dielesen 040-2552742

OLAT CLUBREIZEN

**23 augustus: Polleur-Remouchamps
 27/28 september: weekend Schönberg
 25 oktober: Eupen-Bostrange**

info en inschrijven: 0495-537775

**De redactie van OLAT-Nieuws
 Wenst u een prettige vakantie.**

De ideale plek voor fantastische wandel, outdoor en wintersport vakanties

Info op www.letouriste.com
 06.53523900/0033.450741861

Autobedrijf stienen someren

Autobedrijf
 Takel- en bergingsbedrijf
 Kraanverhuur
 Taxi-/en autobusbedrijf
 Autoschadebedrijf

**5710 AB SOMEREN
 Postbus 82
 Boerenkamplaan 21
 Telefoon: 0493-493111
 Telefax : 0493-494824**

**CAFE-BILJARD
 FEESTZAAL
 DU COMMERCE**

**Elly en Twan
 Tel. 040-2062019
 Langstraat 8 - LEENDE**

**Bruiloften
 Koffietafels
 Recepties
 Feestavonden
 Warm/koud
 buffet**

KOM WANDELEN IN TSJECHIE

Goed gemarkeerde wandelroute's in het Nederlands.
 Verblijf in hotel, appartement of op camping
 Hollandse gastvrijheid, maar Tsjechische prijzen.

**Vernerovice 131 Vernerovice bij Broumov
 Info: www.aktief.cz
 Tel: + 420 491 582 138 Tel: 06.12236194**